

ปีการศึกษา 2531

เครื่องปิดฝากระป๋อง

SEAL MACHINE

โดย

นายชลอ แสงรุ่ง

นายนรินทร์ เพ็อกขุนทด

นายวิสุจน์ มาตรการเยี่ยม

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์พิชิต กิตติพันธ์

อาจารย์กิตติพงษ์ ท่วงรักษ์

อภินันทนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น 023213
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ 10.ล.ศ. 2532

เครื่องปิดฝากระป๋อง

นายชลอ แสงรุ่ง

นายรินทร์ เพ็ญขุนทด

นายวิสุจน์ มาตรการเยี่ยม

อาจารย์พิชิต กิตตินนท์ อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์กิตติพงษ์ ห่วงรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา

2531

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เรียบเรียงจากผลงานที่สร้างเครื่องปิดฝากระป๋อง โดยใช้
แกนโยก ซึ่งทำงานโดยมีการส่งคลื่นกำลังมาจากมอเตอร์ที่มีขนาด 0.25 แรงม้ามาสู่ ส่วนยึดฝา
ให้ทำการหมุนด้วยความเร็วรอบ 1350 รอบ/นาที ครอบจะถูกส่งให้มาประกบกับส่วนยึดฝา
ด้วยแรงดันของสปริง จึงโยกแกนโยกให้ลูกรัดลูกท่อนึ่ง และลูกรัดที่สอง ทำการรีดฝากระป๋อง
โดยฝากระป๋องจะถูกรีดให้สมบูรณ์ เมื่อจุดสมมุติของแกนโยกตรงกับจุดสมมุติของจุดหมุน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	a
ABSTRACT	b
สารบัญ	c
สารบัญภาพ	d
สารบัญตาราง	e
สัญลักษณ์	f
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 กระจกและทฤษฎีของรอยตะเข็บ	2
2.1 แผ่นเหล็กเคลือบดีบุก	2
2.2 แล็กเกอร์ (Lacquer)	4
2.3 ขั้นตอนต่าง ๆ ในการผลิตกระจก	5
2.4 ขนาดกระจก	7
2.5 การปิดผนึกฝากระจก	15
2.6 ตะเข็บลูกหนึ่ง (First Operation)	16
2.7 ผลจากตะเข็บลูกหนึ่ง	17
2.8 การรีดตะเข็บในชั้นที่สอง	26
2.9 ผลที่เกิดจากลูกรีดลูกที่สอง	27
2.10 การตรวจสอบตะเข็บ	30
2.11 การตรวจสอบตะเข็บ	33
2.12 การเลือกวิธีการและสิ่งที่ต้องการวัด	34
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	42
3.1 การคำนวณหากล้างมอเตอร์	42

๓. สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 ความเร็วขอบของ Seaming Chuck	43
3.3 การคำนวณหาแรงอัดของสปริง	45
3.4 การออกแบบแกนโยก	52
3.4.1 การหาระยะของจุดหมุน	53
3.4.2 การหาความยาวของแกนโยก	54
บทที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของเครื่อง	56
4.1 การทดลอง	56
4.1.1 อุปกรณ์	56
4.2 วิธีการทดลอง	57
4.3 ผลการทดลอง	57
4.4 สรุปผลการทดลอง	64
บทที่ 5	
วิจารณ์ผลการทดลอง	65
ภาคผนวก	66
ตารางแสดงบัญชีรายชื่อส่วนประกอบของเครื่อง	67
ภาพ ก. แสดงเครื่องด้านข้าง	68
ภาพ ข. แสดงเครื่องด้านหน้า	69
ชิ้นส่วนของเครื่อง	70-84
ภาพ ค. แสดงเครื่องปิดฝาเมื่อประกอบแล้ว	85
ภาพ ง. แสดงเครื่องปิดฝาระเบียงด้านข้าง	86
ภาพ จ. แสดงชุดลูกกรัด	87
ภาพ ฉ. แสดงชุดฐานกระบียง	88

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของกระป๋อง (Can Terminology)	10
รูปที่ 2.2 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของฝากระป๋อง (End Terminology)	11
รูปที่ 2.3 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของ Double Seam	12
รูปที่ 2.4 Body Component Terminology	13
รูปที่ 2.5 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ที่ต้องวัดขนาด Double Seam	14
รูปที่ 2.6 ส่วนต่างของเครื่องปิดฝากระป๋อง	15
รูปที่ 2.7 ลูกรีดลูกที่หนึ่งรีดปกติ	18
รูปที่ 2.8 ตะเข็บลูกที่แน่นเกินไป	19
รูปที่ 2.9 ตะเข็บลูกที่หนึ่งหลวมเกินไป	20
รูปที่ 2.10 ตะเข็บคม (Sharp Seam)	21
รูปที่ 2.11 รอยแตกตรงรอยต่อตะเข็บทั้งกระป๋อง	22
รูปที่ 2.12 ตะเข็บคมและตะเข็บโค้ง	23
รูปที่ 2.13 ตะขอไม่เกี่ยวกัน False Seam	24
รูปที่ 2.14 Curl ไม่ดี	25
รูปที่ 2.15 ตะเข็บยาวเกินไป	28
รูปที่ 2.16 ตะเข็บยาวไม่พอ	29
รูปที่ 2.17 First Operation	31
รูปที่ 2.18 SECOND OPERATION ROLL SEAM	32
รูปที่ 2.19 รอยย่นของ CH	36
รูปที่ 2.20 CH ยาวและสั้น	37
รูปที่ 2.21 BH ยาวและสั้น	38

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงความหนาในการเคลือบที่บุนบนแผ่นเหล็ก	3
ตารางที่ 2.2 แสดงขนาดของกระป๋อง	8-9
ตารางที่ 3.1 คุณสมบัติทางกลของลวดสปริง	49
ตารางที่ 3.2 ค่าความเค้นเฉือนออกแบบสำหรับวัสดุสปริง	50
ตารางที่ 3.3 ค่าประมาณความยาวอิสระและความยาวเชิงตัว	51

สัญลักษณ์

A	=	ค่าคงที่ของวัสดุจากตารางที่ 3.1
C	=	ดัชนีสปริง
D	=	เส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของสปริง mm
d	=	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลวดสปริง mm
F	=	แรงกด N
G	=	โมดูลัสเฉือน 80,000 N/mm ²
K	=	ตัวประกอบความเค้นหนาแน่น
L _f	=	ความยาวอิสระ mm
L _s	=	ความยาวแข็งตัว mm
N	=	ความเร็วรอบ rpm.
n	=	จำนวนขดทำการ
n _t	=	จำนวนขดทั้งหมดของสปริง
P	=	อัตรากำลัง Watt
r _c	=	ความเผื่อการกดคิด %
T	=	แรงบิด Nm
V	=	ความเร็วเชิงเส้น m/s
X	=	ค่าคงที่ของวัสดุจากตารางที่ 3.1
σ _u	=	ความต้านแรงดึงต่ำสุด N/mm ²
ω	=	ความเร็วเชิงมุม rad/s
δ _w	=	ระยะยุบตัวใช้งาน mm
δ _s	=	ระยะยุบแข็งตัว mm
τ	=	ความเค้นเฉือน N/mm ²
τ _d	=	ความเค้นเฉือนจากการออกแบบ N/mm ²
τ _y	=	ความต้านแรงเฉือนคราก N/mm ²

บทที่ 1 ..

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการบรรจุภัณฑ์ (Package) มีบทบาทมากในอุตสาหกรรมอาหาร สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตอาหารกระป๋อง กระป๋องนับเป็นตัวแทนของการบรรจุภัณฑ์ที่มีการนิยมใช้มาก เพราะกระป๋องสามารถกันการเสียหายของผลิตภัณฑ์อาหาร ช่วยในการเก็บรักษาอาหารให้มีอายุยาวนานขึ้น ก่อให้เกิดความสะดวกในการขนส่งผลิตภัณฑ์ และช่วยทำให้เกิดความน่าสนใจในผลิตภัณฑ์มากขึ้น

เมื่อนำผลิตภัณฑ์มาบรรจุในกระป๋องจะต้องทำการปิดผนึก ซึ่งต้องมีเครื่องปิดฝากระป๋องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เครื่องปิดฝากระป๋องที่มีใช้อยู่ทั่วไปตามในโรงงานอุตสาหกรรมมักมีขนาดใหญ่ ซึ่งเครื่องนี้จะมีราคาแพงและต้องผลิตเป็นจำนวนมากจึงจะคุ้มค่าการลงทุน

ปัจจุบันการผลิตอาหารกระป๋องมีทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จนถึงอุตสาหกรรมขนาดครอบครัว การผลิตในระดับอุตสาหกรรมขนาดครอบครัวนี้ การใช้เครื่องมือขนาดใหญ่จะต้องมีการลงทุนสูง ทำให้ไม่คุ้มค่าในการลงทุน

เครื่องเปิดฝากระป๋องที่มีอยู่ในปัจจุบันมักมีขนาดใหญ่ เพื่อจะรองรับกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เท่านั้น

ส่วนเครื่องปิดฝากระป๋องขนาดเล็กยังไม่มีการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม งานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะพัฒนาเครื่องปิดฝากระป๋องขนาดย่อมขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ปรับปรุงการสร้างเครื่องเพื่อให้ต้นทุนของเครื่องมีราคาต่ำ เพื่อรองรับกำลังการซื้อจากอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

2. มีการใช้งานที่ง่าย ไม่ซับซ้อน

3. การดูแลรักษาและซ่อมแซมทำได้ง่าย

4. การเคลื่อนย้ายสะดวก

5. มีประสิทธิภาพในการผลิตเป็นที่น่าพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

กระป๋อง และทฤษฎีของรอยตะเข็บ

ในอุตสาหกรรมอาหารนั้น ภาชนะบรรจุนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งภาชนะบรรจุอาหารนั้นมีมากมายหลายชนิดให้เลือกตามประเภทของผลิตภัณฑ์ ในที่นี้ขอกล่าวถึง "กระป๋อง" ซึ่งเป็นภาชนะที่มีความสำคัญมากชนิดหนึ่ง โดยจะขอเริ่มจากวัตถุดิบที่นำมาผลิตกระป๋อง

2.1 แผ่นเหล็กเคลือบดีบุก (Tinplate)

แผ่นเหล็กเคลือบดีบุกทำจากเหล็ก ซึ่งมีปริมาณคาร์บอนต่ำหรือปานกลาง นำมารีดเป็นแผ่นแล้วเคลือบดีบุกทั้งสองด้าน การเคลือบอาจทำโดยจุ่มแผ่นเหล็กลงในดีบุกหลอมเหลว หรือใช้ไฟฟ้าในการเคลือบ ความหนาของดีบุกที่เคลือบปกติน้อยกว่า .0025 มม. แผ่นเหล็กเคลือบดีบุกนี้จะมีลักษณะที่ดี ซึ่งเป็นลักษณะรวมคือ มีความแข็งแรงและสามารถขึ้นรูปเป็นภาชนะบรรจุได้ของแผ่นเหล็ก มีลักษณะทนการกัดกร่อนได้ดีให้ติดกันได้ดี และลักษณะเป็นมันวาวของดีบุก

หน่วยพื้นที่ซึ่งใช้ในอุตสาหกรรมแผ่นเหล็กเคลือบดีบุกนี้มีหน่วยที่ใช้โดยเฉพาะคือ basis box (อังกฤษ) หรือ base box (อเมริกา) โดยกำหนดว่า 1 base box คือแผ่นเหล็ก 112 แผ่น แต่ละแผ่นมีขนาด 20×14 ตารางนิ้ว นั่นคือเทียบเท่ากับแผ่นเหล็ก ซึ่งมีเนื้อที่ 31,360 ตารางนิ้ว (217.78 ตารางฟุต หรือ 20.2325 ตารางเมตร) แต่ในการเคลือบดีบุกจะเคลือบทั้ง 2 ด้าน ดังนั้นพื้นที่ที่เคลือบ 1 base box คือ 62,720 ตารางนิ้ว

ความหนาของดีบุกที่เคลือบจะกำหนดเป็นน้ำหนักดีบุกต่อพื้นที่ ในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาจะกำหนดเป็นปอนด์ (หรือออนซ์) ต่อ base box ในยุโรปกำหนดเป็นกรัมต่อตารางเมตร เนื่องจากดีบุกมีความถ่วงจำเพาะ 7.28 แผ่นเหล็กเคลือบดีบุกหนา 1 ปอนด์ต่อ base box จะมีความหนาของชั้นดีบุกที่เคลือบ .0000606 นิ้ว บนแต่ละด้าน หรือคิดเป็น .00723 กรัมดีบุกต่อตารางนิ้ว (11.2 กรัมดีบุกต่อตารางเมตร) บนแต่ละด้าน หรือ 22.4 กรัมดีบุกต่อตารางเมตร ของแผ่นเหล็กเคลือบดีบุกทั้งสองด้าน ความหนาในการเคลือบแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงความหนาในการเคลือบคืบบนแผ่นเหล็ก

Pound per basis box	Ounce per basis box	Weight of coating on each face				Weight of tin coating in g/m ² of tin plate	Thickness of coating	
		$\frac{\text{g/in.}^2}{\text{g/ft}^2}$	$\frac{\text{oz/ft}^2}{\text{oz/m}^2}$	inch	mm			
0.250	4	0.00181	0.260	0.00917	0.0987	5.60	0.0000152	0.000385
0.50	8	0.00362	0.521	0.0184	0.198	11.2	0.0000303	0.000770
0.75	12	0.00542	0.781	0.0275	0.296	16.8	0.0000455	0.00115
1.00	16	0.00723	1.04	0.0367	0.395	22.4	0.0000606	0.00154
1.25	20	0.00904	1.30	0.0459	0.494	28.0	0.0000758	0.00192
1.50	24	0.0109	1.56	0.0551	0.593	33.6	0.0000909	0.00231

ที่มา : Ranganna.

แผ่นเหล็กเคลือบตะกั่วในบางครั้งอาจเคลือบตะกั่ว 2 ด้าน หนาไม่เท่ากัน เช่น ในกรณีที่ใช้กับอาหารหมักการกักร้อนสูง จะต้องเคลือบตะกั่วด้านที่สัมผัสกับอาหารหนากว่าแผ่นเหล็กเคลือบประเภทนี้จะเขียนแสดงในรูปตัวเลข 2 ชุด กันด้วยเครื่องหมาย / ตัวเลขแต่ละชุดแสดงปริมาณตะกั่วที่เคลือบแต่ละด้าน เช่น 1.00/0.25 หมายถึงแผ่นเหล็กซึ่งเคลือบตะกั่วด้านหนึ่งในปริมาณ 1-ปอนด์ต่อ base box และอีกด้านเคลือบตะกั่วในปริมาณ 0.25 ปอนด์ต่อ base box

ในอังกฤษชื่อแผ่นเหล็กเคลือบตะกั่วจะมีตัวอักษรประกอบไปด้วย ซึ่งเป็นตัวแสดงลักษณะการเคลือบตะกั่ว กล่าวคือ

- C คือ แผ่นเหล็กเคลือบตะกั่วโดยการจุ่มแผ่นเหล็กลงในตะกั่วหลวมเหลว
- E คือ แผ่นเหล็กซึ่งเคลือบตะกั่วด้วยกระแสไฟฟ้า
- D คือ แผ่นเหล็กซึ่งเคลือบตะกั่ว 2 ด้าน หนาไม่เท่ากัน

ในปี 1964 อังกฤษได้กำหนดข้อกำหนดเกี่ยวกับแผ่นเหล็กเคลือบตะกั่ว ดังนี้

1. กำหนดหน่วยพื้นที่ขึ้นใหม่ เรียกว่า Standard Area of Tinplate (SAT) คือ 100,000 ตารางนิ้ว (1 SAT = 3.1888 base box)
2. ความหนาของตะกั่วที่เคลือบจะบวกเป็นความหนาเชิงเส้นต่อน้ำหนักหน่วย พื้นที่ เช่น ใช้ความหนา .011 นิ้ว แทน 100 ปอนด์ ต่อ base box
3. การบรรจุหม้อจะทำครั้งละ 100 แผ่น หรือเป็นจำนวนเก่าของ 100 แผ่น แทนจำนวนเก่าคือ 112 แผ่น
4. การใช้ตัวอักษร C, E, D มีความหมายเหมือนเดิม
5. ตัวเลขซึ่งใช้แสดงการเคลือบตะกั่ว ได้จากการคูณหน่วยปอนด์ต่อ base box ด้วย 100 เช่น แผ่นเหล็กเคลือบตะกั่ว โดยใช้กระแสไฟฟ้าในปริมาณ 1.00 ปอนด์ ต่อ base box จะเขียนว่า E 100

2.2 แล็กเกอร์ (Lacquer)

การสัมผัสระหว่างอาหารกับกระป๋อง อาจเกิดปฏิกิริยาเคมีขึ้นซึ่งอาจมีผลทำให้อาหารมีลักษณะคิซัน หรือลักษณะที่ไม่คิซันก็ได้ เช่น ในด้านคิซันอาจทำให้ สี, กลิ่น, รส คิซัน

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การยอมรับของผู้บริโภค เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงในเครื่องยนต์ ซึ่งไม่เคลือบแล็กเกอร์ เพราะทำให้กลีรสีขึ้น แต่อาหารทะเลด้านบรรจุประปองไม่เคลือบ จะเกิดรอยสีดำที่ผิวสัมผัส แล็กเกอร์แบ่งตามการใช้งานได้ 3 ประเภท คือ

1. แล็กเกอร์ชนิดทนกรด (Acid resistance, AR) ใช้เคลือบกระปอง ซึ่งบรรจุอาหารที่เป็นกรด และใช้กับผักผลไม้ซึ่งมีสีจืด เพื่อป้องกันการเปลี่ยนสี เช่น oleoresinous laequer, vinyl laequer และ epoxy-modified vinyl laequer เป็นต้น

2. แล็กเกอร์ชนิดทนกำมะถัน (Sulphur resistance, SR) ใช้เคลือบกระปองซึ่งบรรจุอาหารที่มีความเป็นกรดต่ำ กำมะถันในอาหารเมื่อถูกให้ความร้อนจะเปลี่ยนเป็นสารประกอบ Fes ซึ่งมีดำ อาหารพวกนี้ เช่น ข้าวโพด ถั่วลิสง เต้า อาหารทะเล เป็นต้น แล็กเกอร์ที่ใช้ในกรณีนี้คือ oleoresinous ผสมกับ 15% Zn (C-laequer), phenolic lacquer

3. แล็กเกอร์ที่เป็นได้ทั้ง AR และ SR (Vniversal laequer) ซึ่งเป็นสารประกอบ eposey (Epon) ใช้ได้กับอาหารหลายประเภททนความร้อนได้ดี บางครั้งใช้ผสมกับสารประกอบ phenolic ใช้เคลือบกระปองบรรจุอาหารที่มีความเป็นกรดสูง หรือไขมันสูง

แล็กเกอร์สำหรับอาหารกระปองจะต้องมีลักษณะที่ดีคือ ติดแน่นกับแผ่นเหล็กเคลือบดีบุก ทนต่อการขูดกร่อนรูปกระปองไม่ปนเปื้อนในอาหาร ไม่มีกลีรสี ไม่เป็นอันตราย ราคาย่อมเยา แข็งแรง ทนต่อการหมักการให้ความร้อนเพื่อฆ่าเชื้อโรค

2.3 ขั้นตอนต่าง ๆ ในการผลิตกระปอง

1. เอาแผ่น Tinplate (แผ่นเหล็กอาบดีบุก) เคลือบแล็กเกอร์
2. เอาแผ่นที่อาบแล็กเกอร์เรียบร้อยแล้วมาตัดที่เครื่องตัดแผ่น เครื่องที่ 1 (Slitter 1stO.P) แผ่นที่ตัดออกมาเป็น Strip หรือเป็นเส้นศูนย์กลางกระปอง
3. เอา Strip ที่ตัดจากเครื่องต่อไปยัง เครื่องตัดแผ่นที่ 2 (Slitter 2ndO.P) แผ่นที่ตัดออกมาเป็น Blank หรือเป็นความสูงกระปอง
4. เอา Blank ที่สำเร็จแล้วเข้า Scoring Machine ในกรณีที่ต้องใช้ความสูง 2 เท่าขึ้นไป

5. เอา Blank ที่ผ่าน Seoring Machine Hopper ของเครื่อง
ทำกระบอง แล้ว Blank จะออกมาเป็น Cylinder
6. หลังจากนั้นก็ผ่านเข้าไปยังเครื่องทากแลเกอร์ด้านตรงตะเข็บข้าง
Inside Stripe
7. เมื่อเสร็จก็เอาแลเกอร์ด้านนอกบริเวณตะเข็บด้านข้าง Out Side Stripe
8. ผ่านเตาอบเพื่อให้แลเกอร์แห้ง (Curing)
9. ผ่าน Run way เพื่อให้เย็นตัว
10. ผ่านเครื่องบานปาก Flanger
11. Packing

2.4 ขนาดกรรปอง

โรงงานผลิตรกรรปองหลายขนาด เพื่อใช้บรรจุอาหารในปริมาณต่าง ๆ กัน ขนาดของกรรปองจะกำหนดเป็นเส้นศูนย์กลางของกรรปอง คูณ ความสูงของกรรปองมีหน่วยเป็นระบบอังกฤษ หรือ เมตริก ดังแสดงในตารางที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 แสดงขนาดของกระบอ้ง

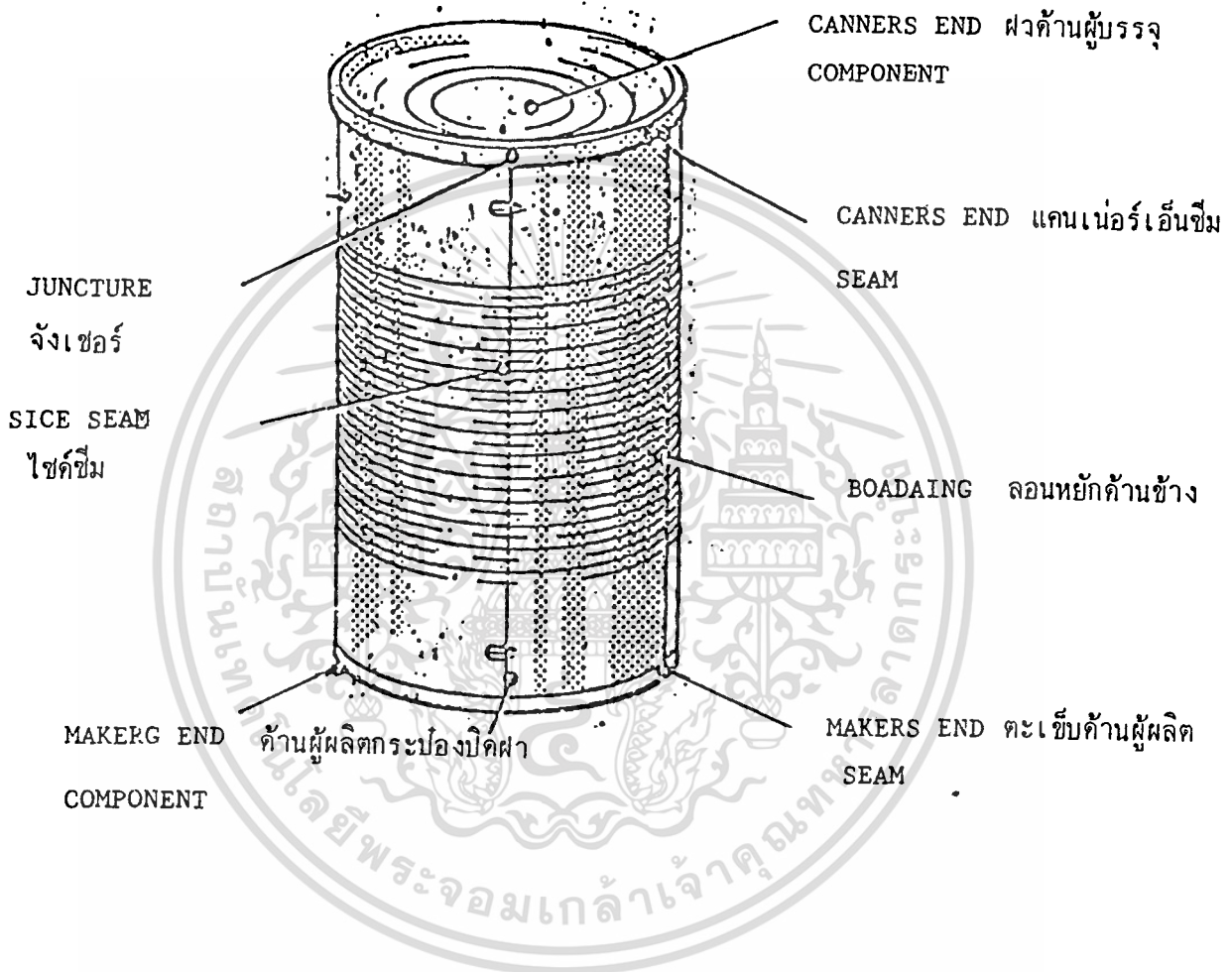
ชื่อสามัญ หรือ เส้นผ่าศูนย์กลาง (ศก)	ขนาด (ศก × ความสูง)		ขนาดบรรจุ (ออนซ์)	ใช้กับอาหารประเภท
	ระบบอังกฤษ	ระบบเมตริก (ซ.ม.)		
ศก 202	202 × 308	5.39 × 8.89	5	ปลาซารดินส์, น้ำผลไม้
ศก 211	211 × 108	6.82 × 6.69	3	ผลิตภัณฑ์ปลา, เนื้อ, นมสด
	211 × 201	6.82 × 5.23	4	ผลิตภัณฑ์ผัก
	211 × 301	6.82 × 7.77	8	ผลิตภัณฑ์น้ำสัปรด, ผลไม้
	211 × 304	6.82 × 6.25	8	ผลิตภัณฑ์ทุกชนิด
	211 × 400	6.82 × 10.16	11	ผลิตภัณฑ์ผลไม้
	211 × 410	6.82 × 11.74	12	ผลิตภัณฑ์เบียร์, น้ำผลไม้
ศก 300	300 × 201	7.62 × 5.23	6	ผลิตภัณฑ์เนื้อ, ปลา, ผัก
	300 × 215	7.62 × 7.46	10	ผลิตภัณฑ์นม
	300 × 303	7.62 × 8.09	14	ผลิตภัณฑ์นม
ศก 301	301 × 310	7.77 × 9.26	12	ผลิตภัณฑ์แยม
	301 × 409	7.77 × 11.58	16	ผลิตภัณฑ์เนื้อ, ผลไม้
ศก 307	307 × 113	8.73 × 4.60	7	ปลาทูนากะบอ้ง
	307 × 203	8.73 × 5.55	9	ผลิตภัณฑ์เนย
	307 × 403	8.73 × 10.63	16	ผลิตภัณฑ์เนย
นมเบอร์ A 2	307 × 409	8.73 × 11.58	20	ผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้
ศก 401	401 × 215	10.31 × 7.46	16	ผลิตภัณฑ์เนย
	401 × 201	10.31 × 5.23	12	ผลิตภัณฑ์เนื้อ, เนย
	401 × 212	10.31 × 6.98	16	เนย ผลิตภัณฑ์เนื้อ ผลไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

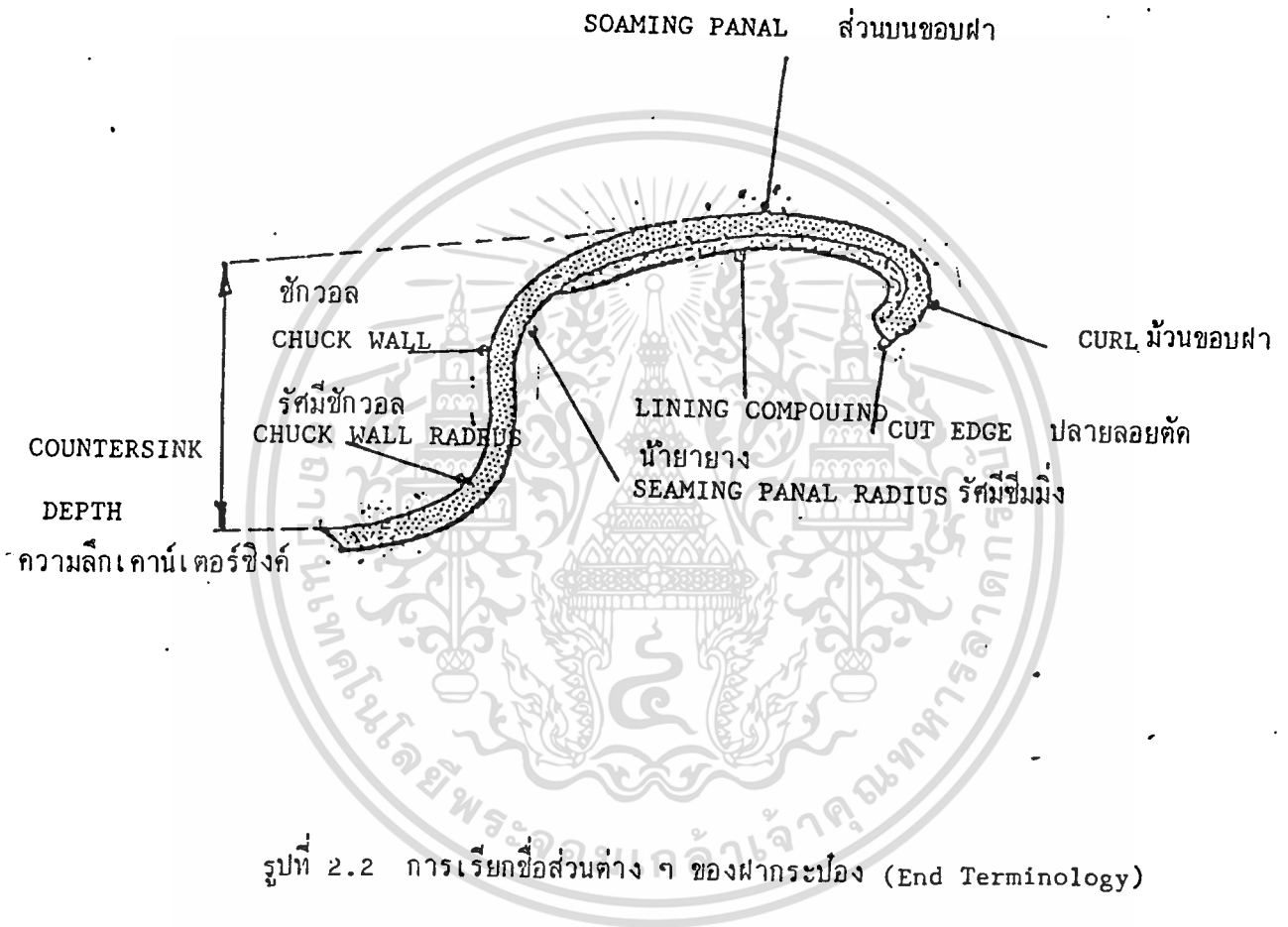
ตารางที่ 2.2 แสดงขนาดของกระป๋อง (ต่อ)

ชื่อสามัญ หรือ เส้นผ่าศูนย์กลาง (ศก)	ขนาด (ศก × ความสูง)		ขนาดบรรจุ (ออนซ์)	ใช้กับอาหารประเภท
	ระบบอังกฤษ	ระบบเมตริก (ซ.ม.)		
นมเบอร์ A $2\frac{1}{2}$	401 × 411	10.31 × 11.90	30	ผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้
	401 × 400	10.31 × 10.16	28	ผลิตภัณฑ์แยมผลไม้
	401 × 510	10.31 × 14.28	26	ผลิตภัณฑ์เนย น้ำมันพืช
ศก 603 หรือ นมเบอร์ A 10	603 × 700	15.71 × 17.78	109	ผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้ทุกชนิด

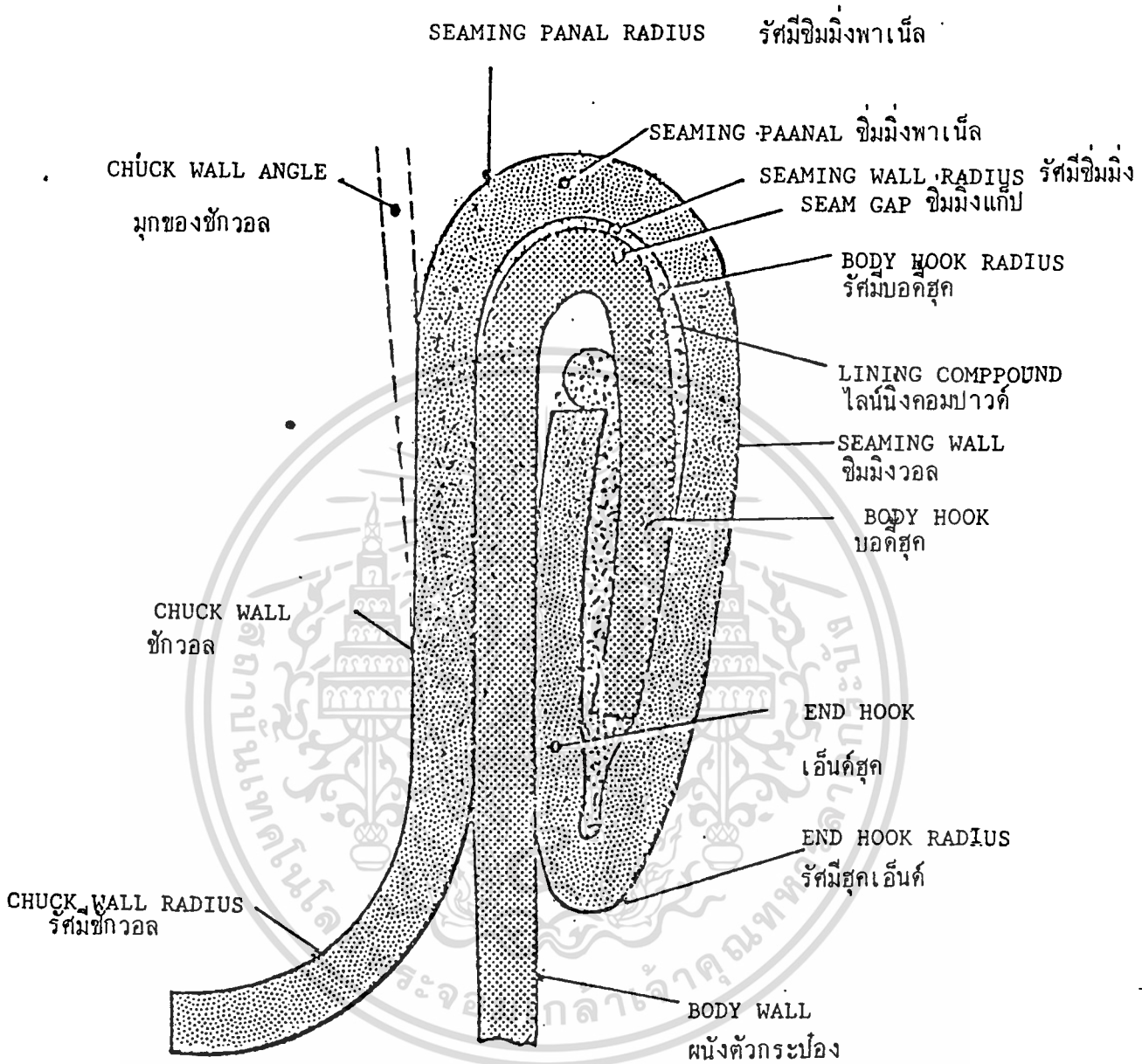

รูปที่ 2.1 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของกระป๋อง (Can Terminology)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

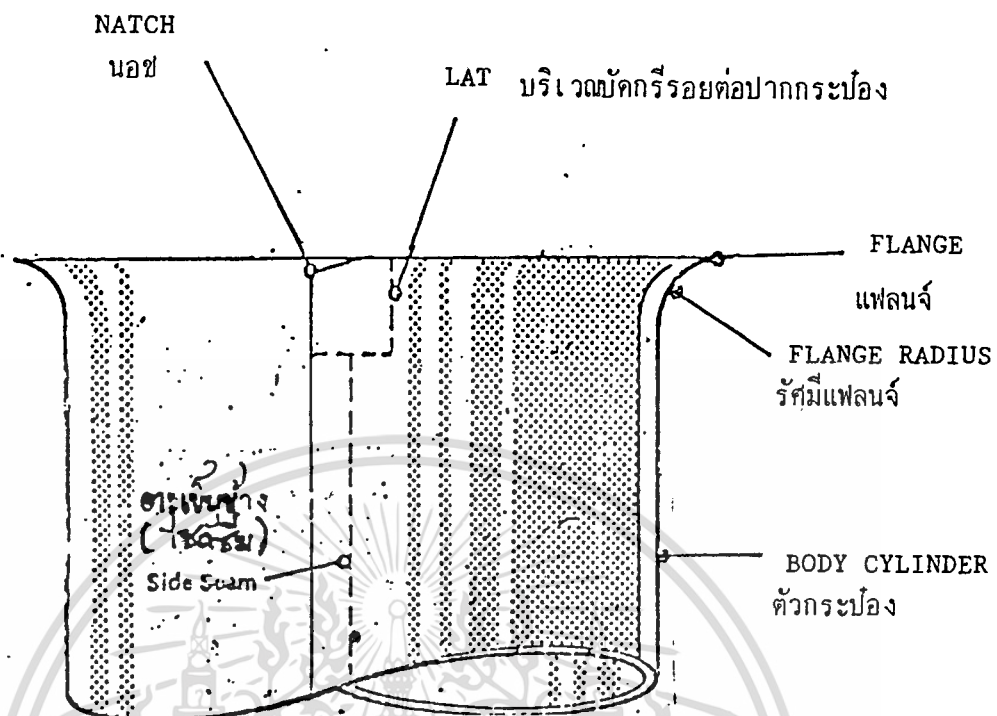

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของ Double Seam

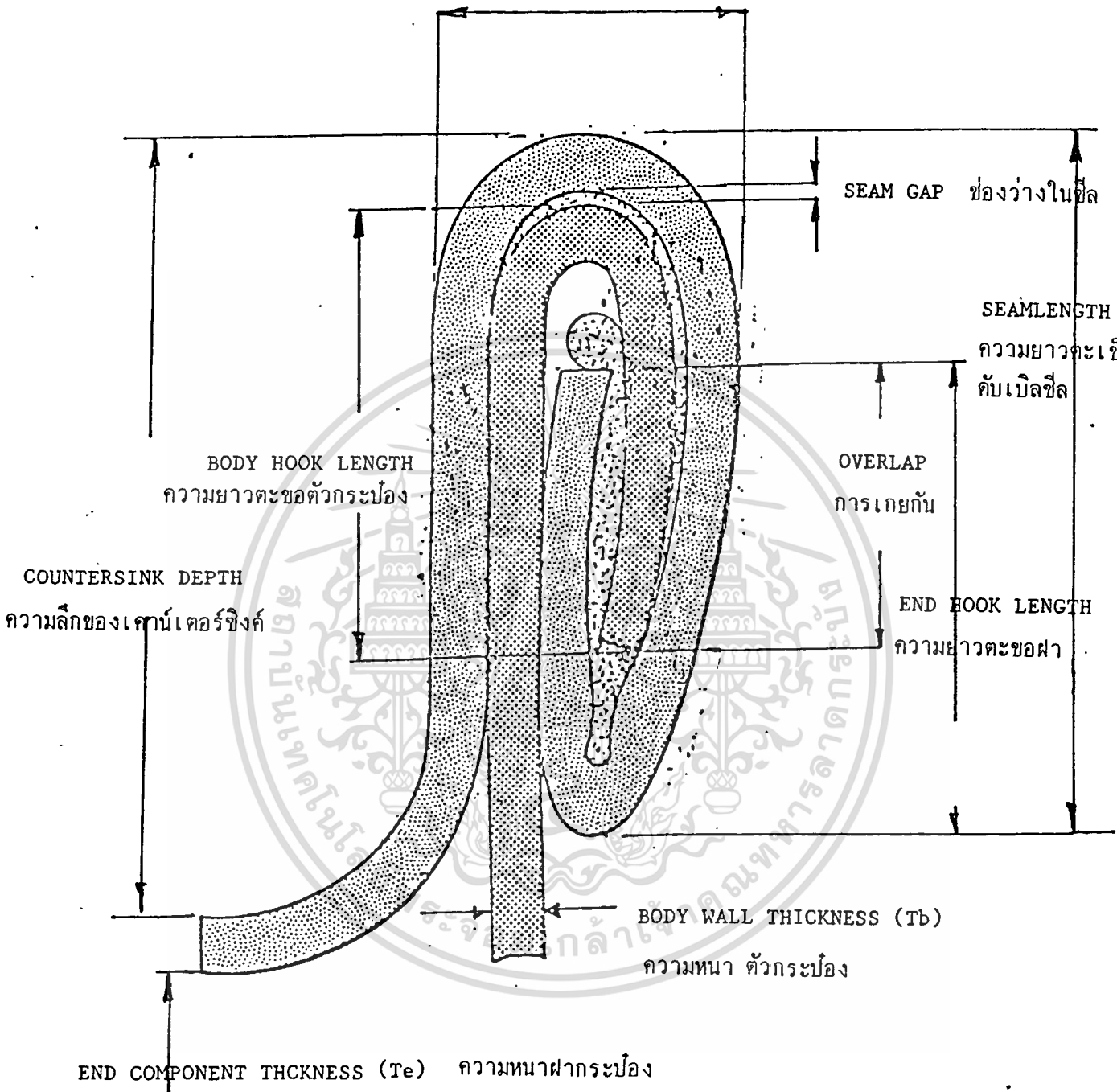
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 Body Component Terminology

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SEAM THCKNESS ความหนาพับเบิ้ลซีล

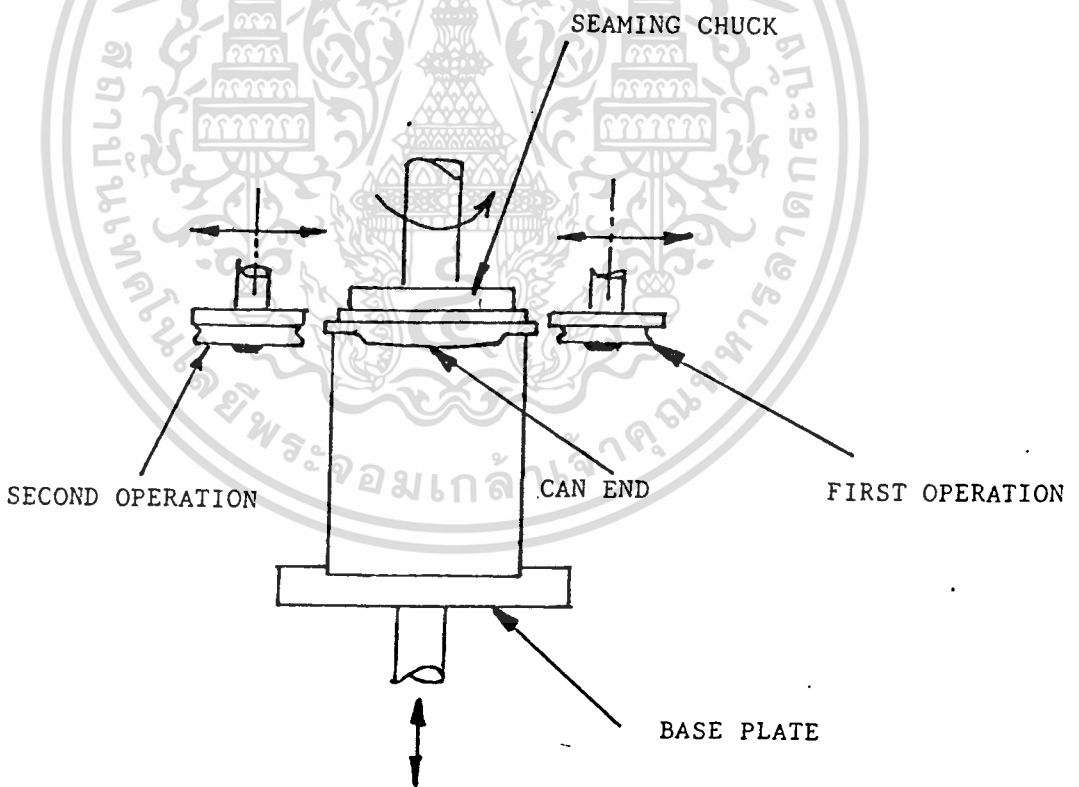
รูปที่ 2.5 การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ที่ต้องวัดขนาด Double Seam

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การปิดผนึกฝากระป๋อง

การปิดผนึกฝา เป็นขั้นตอนสำคัญในการผลิตอาหารกระป๋อง ตะเข็บฝาจะเกิดจากการปิดผนึก 2 ขั้นตอน ลักษณะและความแน่นของตะเข็บต้องเหมาะสม ตะเข็บที่ลักษณะไม่ดี จะรั่วทำให้โอกาสการสกปรกหรือน้ำที่ใช้หล่อเย็นปนเปื้อนเข้าไปภายใน มีการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ ทำให้อาหารเสียได้

การผนึกฝาจะทำโดยใช้เครื่องผนึก ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญคือ ส่วนรองฐานกระป๋อง (base plate) ส่วนยึดฝา (seaming chuck) ลูกกลิ้งรีดตะเข็บชุดที่หนึ่ง (first operation seaming roll) และลูกกลิ้งรีดตะเข็บชุดที่สอง (second operation seaming roll)

รูปที่ 2.6 ส่วนต่าง ๆ ของเครื่องปิดฝากระป๋อง

2.6 ตะเข็บลูกหนึ่ง (First Operation)

ตะเข็บลูกหนึ่งปกติ (Normal First Operation seam)

First operation เป็นสิ่งแรกที่จะทำให้ double seam คือหรือ
ไม่ดี ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องทำ First operation ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ First
operation เป็นกุญแจสำคัญในการควบคุมหรือกำหนดค่า Cover hook และมีส่วนควบคุม
ค่า body hook, counter sink และ werinkle ด้วย

First operation เป็นตัวกำหนดค่า Seam length ด้วยเพราะ
ถ้าร่องลูกหนึ่งแคบมากแค่นั้นก็จะทำให้ Seam length สั้นตามไปด้วย

ความหนา และความยาวของตะเข็บขึ้นอยู่กับ Tin plate ขนาดของ
กระป๋องและขนาดของร่องลูกหนึ่งด้วย โดยทั่วไป แต่ละแห่งจะมีมาตรฐาน พยายามยึดมั่นที่จะ
ทำให้ได้ใกล้เคียงมาตรฐานที่สุดก็แล้วกัน

การสังเกตอย่างหนึ่ง first operation ก็คือตะเข็บข้าง (Side
seam) ที่จุดนี้ความหนาของตัวกระป๋องจะเป็น 2 ชั้น First operation ที่จุดนี้ Curl
ของฝาจะต้องม้วนเข้าไปสัมผัสกับตัวกระป๋อง เป็นส่วนโค้งที่เรียบสวย ไม่เป็นแนวตรงที่ช่องว่าง
ของตะเข็บและไม่มีรอยแตก เมื่อ First operation ใช้ได้แล้วค่อยดำเนินการขั้นต่อไป

ในการเริ่มตั้งเครื่องใหม่ หรือจะเปลี่ยนลูกรีด หรือปรับตั้งเครื่อง ควรจะ
ถอดลูกรีดลูกที่สองออกก่อน และตรวจสอบเฉพาะ First operation ก่อนเท่านั้น อย่า
ลืมว่าถ้า First operation ไม่ดีเราไม่สามารถที่จะทำให้ double seam ก็ได้

2.7 ผลที่เกิดจากตะเข็บลูกหนึ่ง

2.7.1 ตะเข็บลูกหนึ่งแน่นเกินไป Tight First operation

ถ้า First operation แน่นเกินไปส่วนล่างของตะเข็บที่ม้วนเข้าหาตัวกระป๋องจะเป็นแนวตรงแทนที่จะเป็นแนวโค้ง หรือ cover hook จะม้วนกลับไปหา body hook

2.7.2 ตะเข็บลูกหนึ่งหลวมเกินไป Loose First operation seam

ถ้า First operation หลวมเกินไป Curl ฝาที่ม้วนจะไม่สัมผัสกับตัวกระป๋องทำให้ cover hook สิ้นและทำให้ over lap ต่ำด้วย

2.7.3 ตะเข็บคม Sharp seam คือเกิดมุมคมรอบตะเข็บด้านบนด้านในของฝาเกิดจากแรงกดเหนือ chuck flange

2.7.4 Cutover at juncture รอยแตกตรงรอยต่อตะเข็บข้างกระป๋อง เป็นการที่โลหะโคนบีบจนแตกที่ด้านบนของตะเข็บ โดยปกติจะเกิดตรงตะเข็บข้าง ๆ สาเหตุที่เกิดเหมือนกับ sharp seam

2.7.5 Droop คือการที่ตะเข็บย้อยออกมามากกว่าที่อื่น ซึ่งจะเกิดที่จุดก็ได้แต่โดยทั่วไปแล้วจะเกิดที่ตะเข็บข้าง เพราะจุดนี้มักมีความหนาของแผ่นโลหะมากกว่าจุดอื่น และยังมีสารเชื่อม solder อยู่ด้วย

2.7.6 Vee เกิดคล้าย ๆ กับ droop แต่เล็กกว่าและคมกว่า และจะไม่ย้อยต่ำลงมาเหมือน droop และสามารถเกิดขึ้นได้รอบ ๆ กระป๋อง ถ้าเป็นมาก ๆ สามารถที่จะมองเห็นได้ด้วย

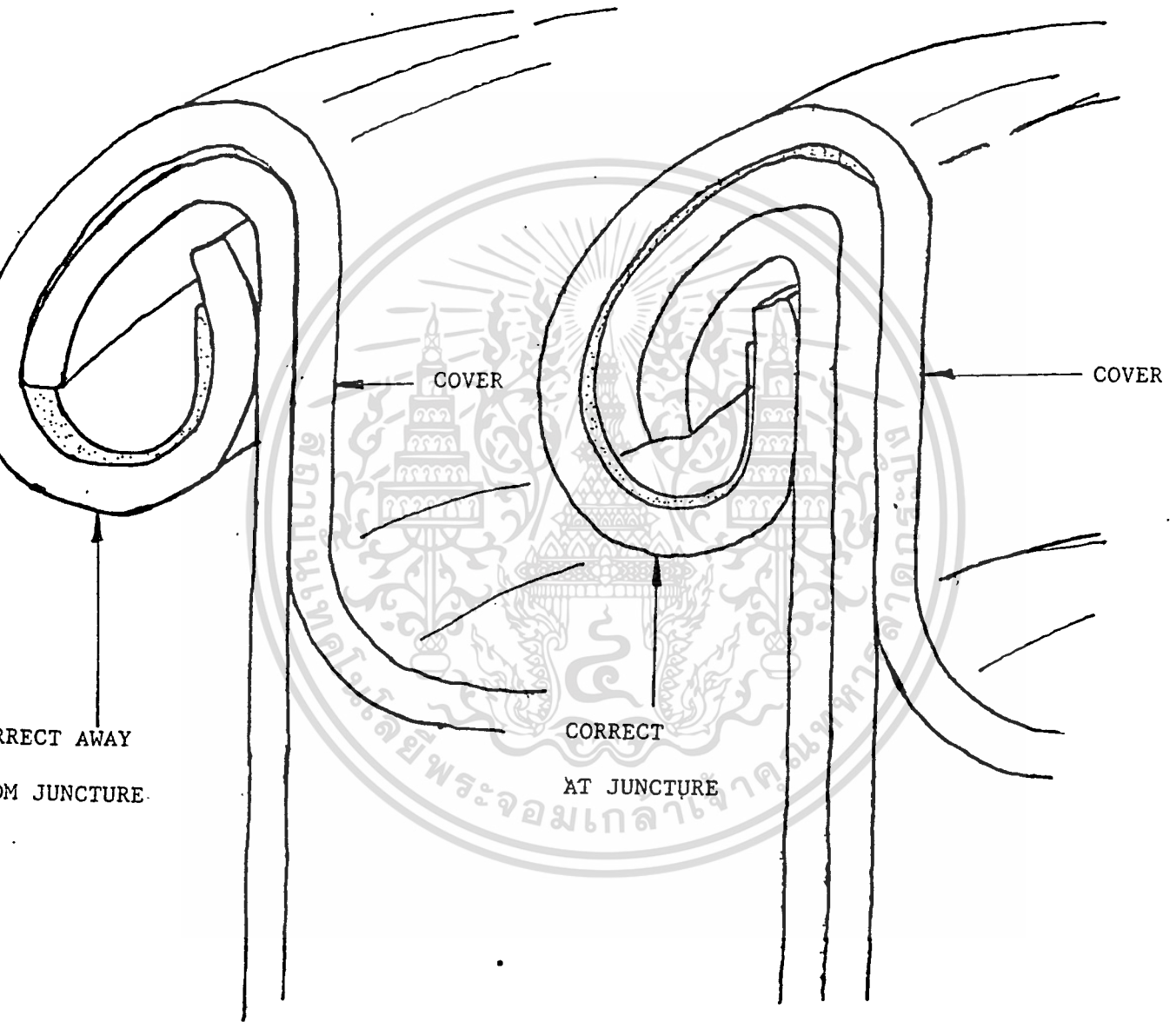
2.7.7 False seam ตะขอไม่เกี่ยวกัน การที่ body hook และ cover ไม่ได้เกี่ยวทับกัน cover hook จะทับกด body hook แทนที่จะอยู่ใต้ body hook

2.7.8 Curl ไม่ใช่ ลักษณะในสภาพที่ Curl ของฝาแบนอาจจะเห็นจุดเดียวหรือหลายจุดก็ได้

2.7.9 Mis match มิสแมทช์ ลักษณะฝากับกระป๋องไม่ตรงกัน เมื่อ

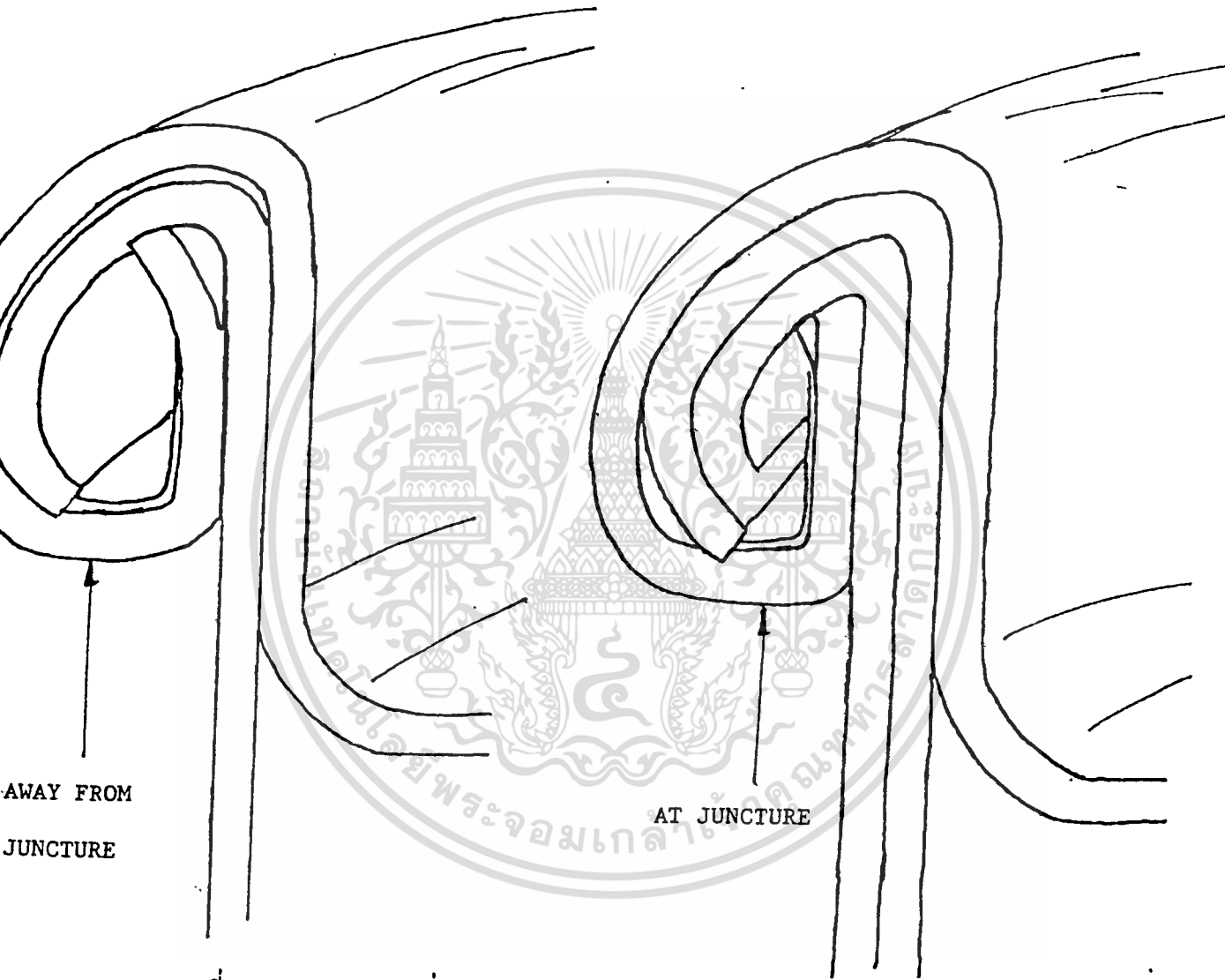
ปิดฝาแล้วทำให้ตะเข็บไม่ปิดแน่นตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7 ลูกรัศลูกที่ 1 รัศปกติ

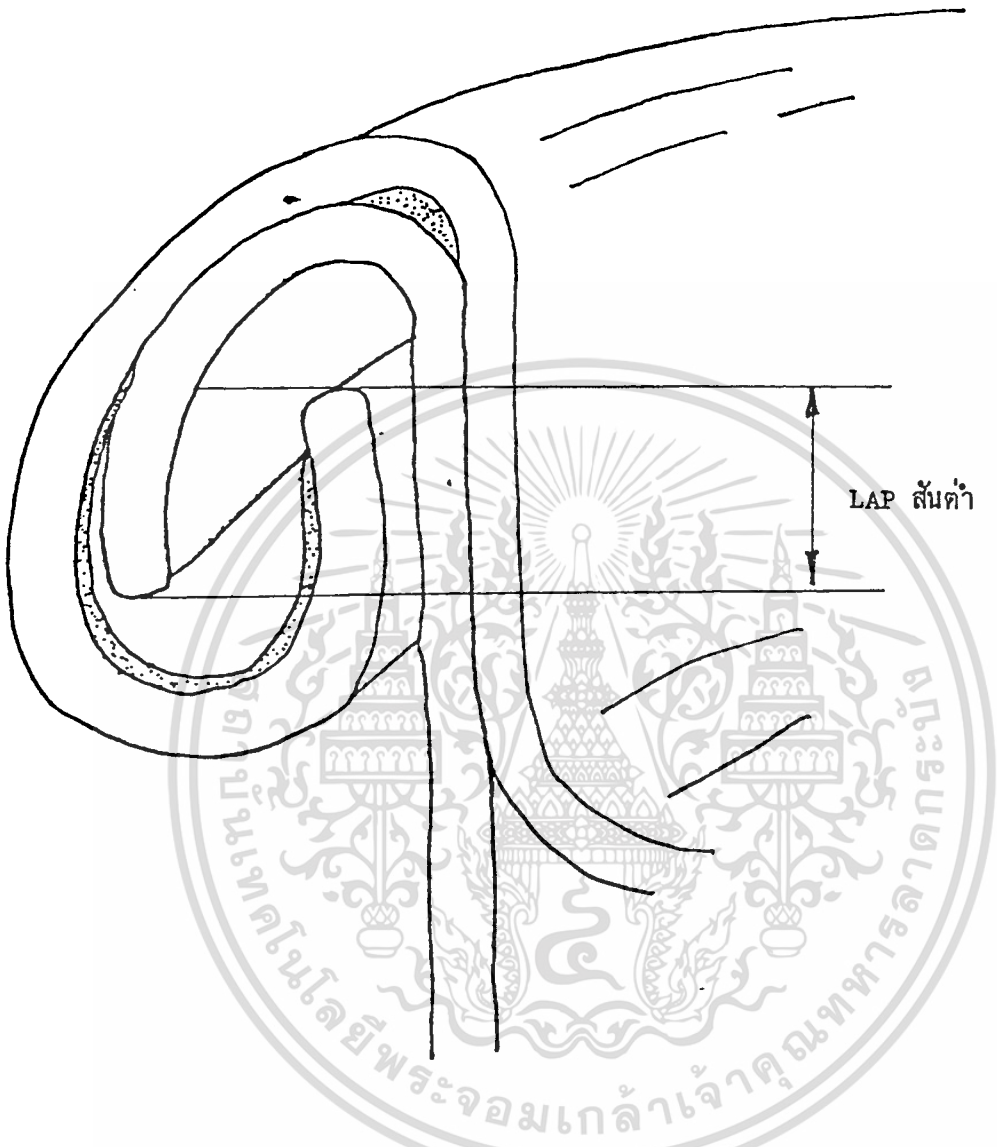
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.8 ตะเข็บลูกหนึ่งแน่นเกินไป

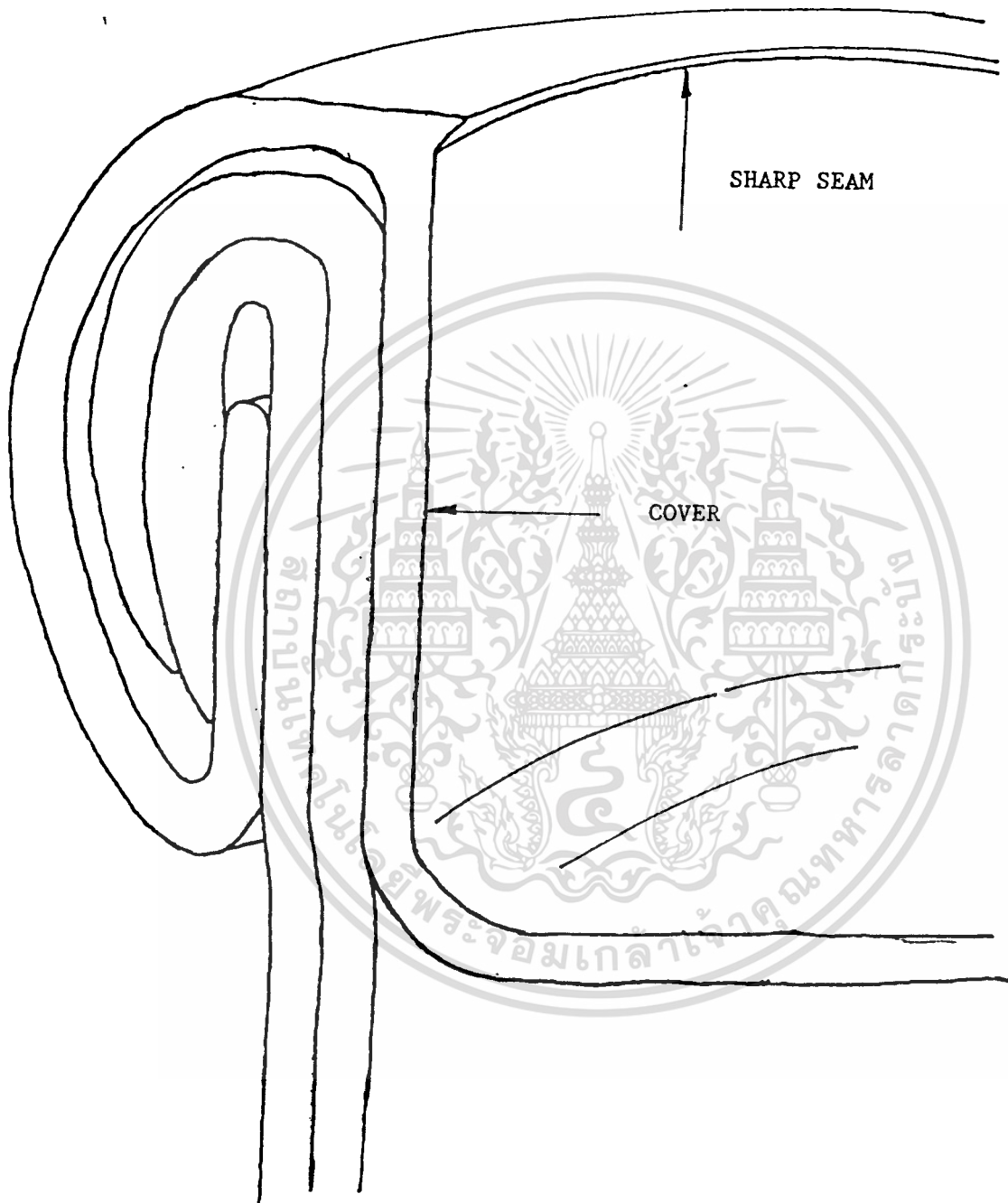
ถ้า First operation แน่นเกินไปส่วนล่างของตะเข็บที่ม้วนเข้าหาตัว
กระป๋องจะเป็นแนวตรงแทนที่จะเป็นแนวโค้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.9 ตะเข็บลูกหนึ่งหลวมเกินไป cur1 ฝาที่ม้วนจะไม่สัมผัสกับตัวกระป๋องทำให้ cover book ส้นและจะทำให้ over lap ตำค้ำว้ย

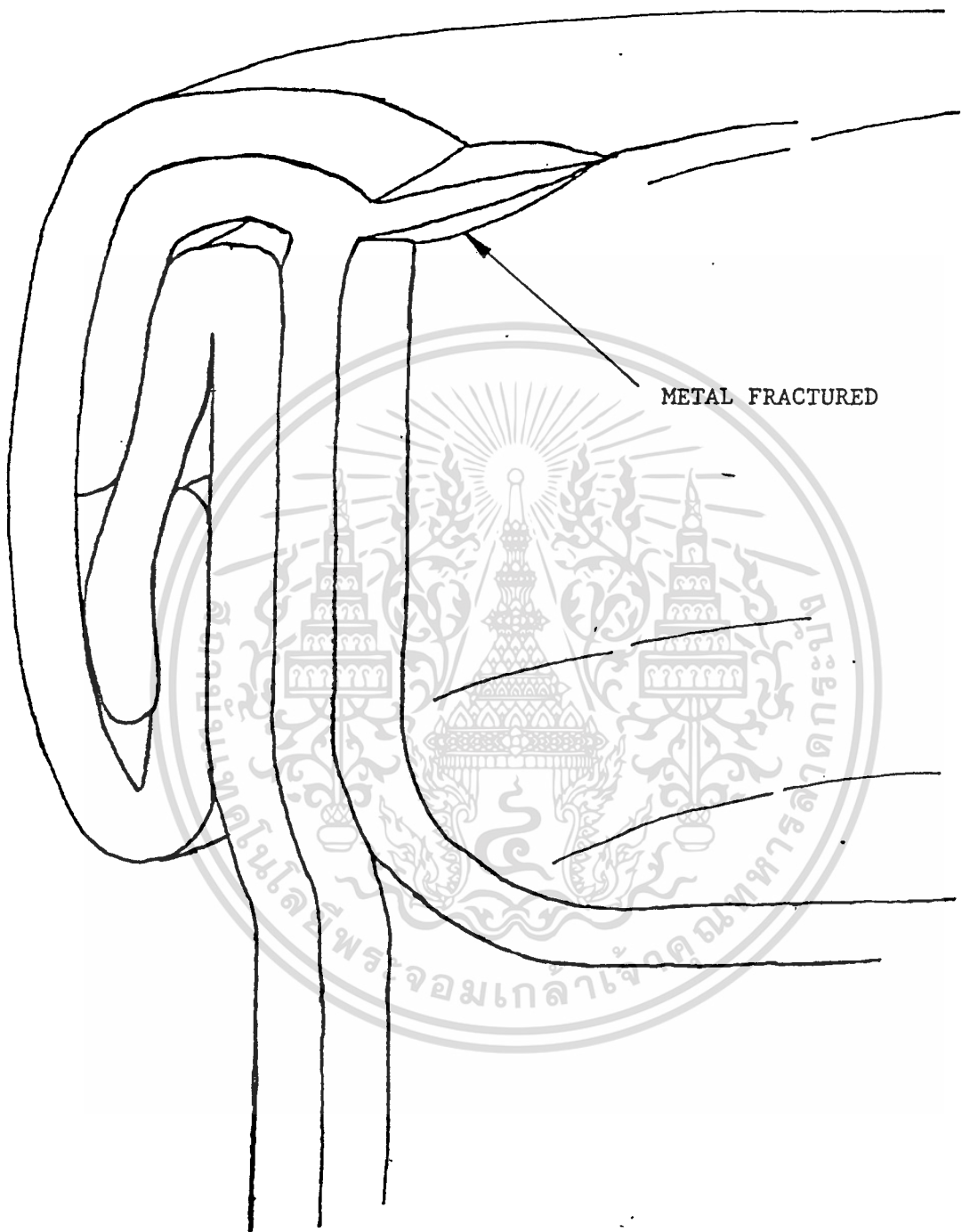
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.10 ตะเข็บคม (Sharp Seam)

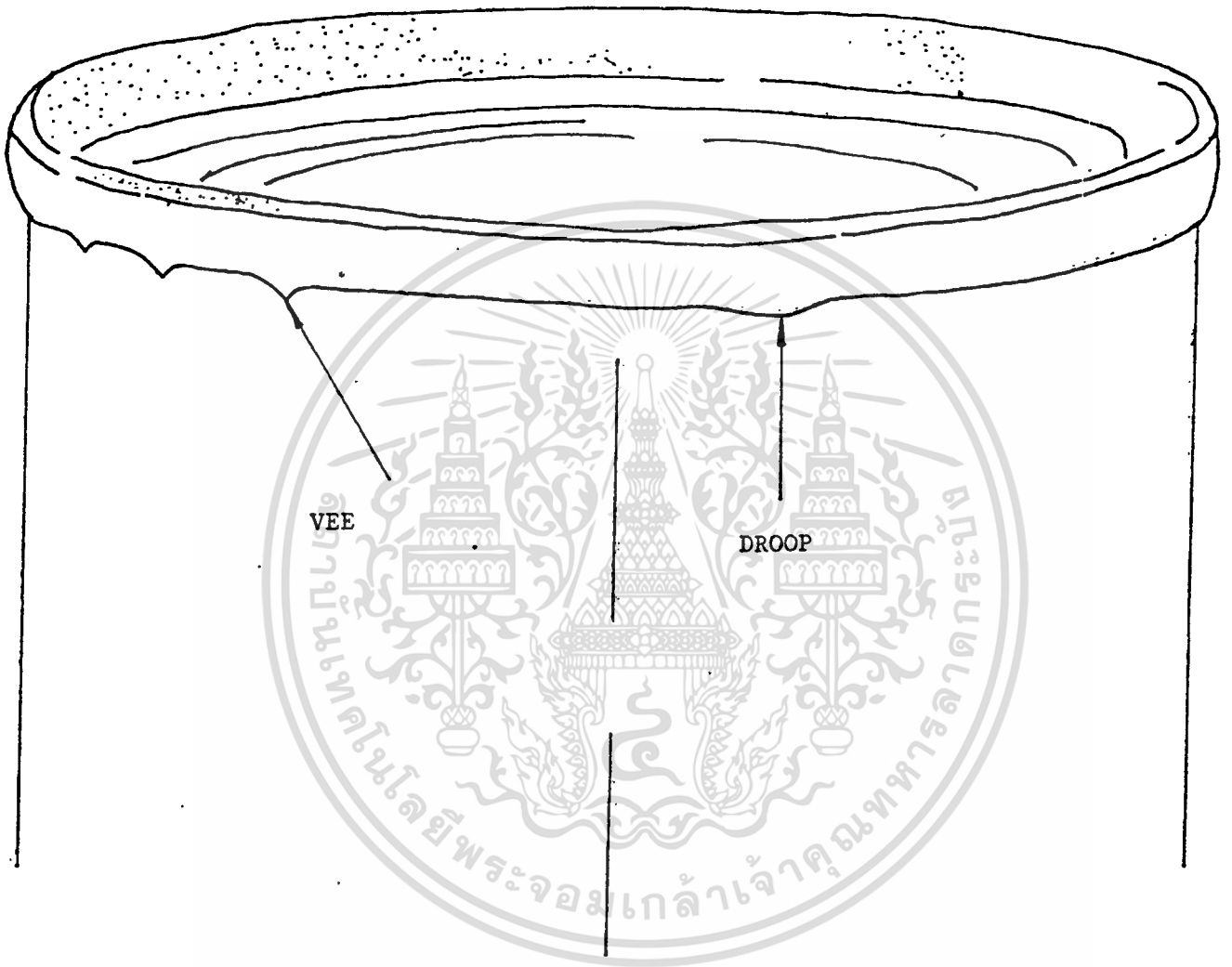
คือเกิดมุมคมรอบตะเข็บด้านบนด้านในของฝาเกิดจากแรงกดเหนือ chuck flange

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

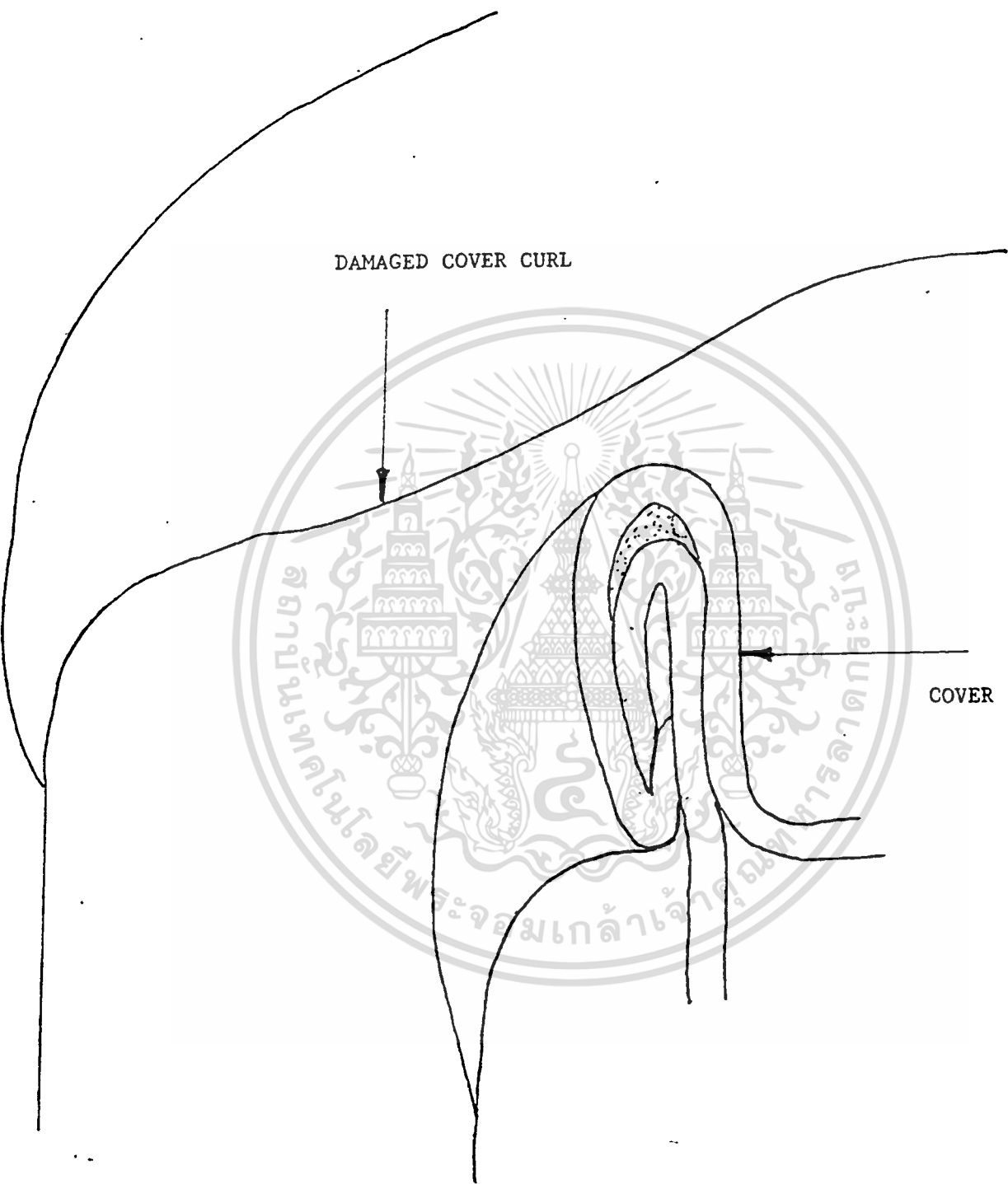
รูปที่ 2.11 รอยแตกตรงรอยต่อตะเข็บข้างกระป๋อง Cut over at juncture
เป็นการที่โลหะโคนบีบจนแตกที่ด้านบนของตะเข็บ โดยปกติจะเกิดตรงตะเข็บข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.12 ตะเข็บคม และตะเข็บโค้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.14 Curl ไม้ตี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 การรีดตะเข็บในขั้นตอนที่ 2

ลูกรีดลูกที่ 2 จะทำให้ตะเข็บแบนลง โดยจะกดตะเข็บแน่นขึ้น เพียงพอที่จะ ทำให้สารยาง (Camp 1) กระจายไปทั่วตะเข็บ ลูกรีดลูกที่ 2 จะต้องรีดตะเข็บให้แรงพอที่ จะไม่ทำให้เกิด sharp Seam และ droop ยางเกินไป

คุณลักษณะของตะเข็บโดยปกติ จะต้องกำหนดโดยโรงงานทำกระป๋อง หรือ ควบคุมคุณภาพของแต่ละโรงงาน อย่างไรก็ตาม ความหนาของตะเข็บโดยทั่ว ๆ ไปจะประมาณเท่ากับ 3 เท่า ของความหนาของฝาบวกกับ 2 เท่า ของความหนาของตัวกระป๋อง บวกกับ 0.003-0.005 นิ้ว สำหรับช่องว่างให้สารยางในการทำอาหารกระป๋อง หรือประมาณ .010 นิ้ว สำหรับสารยางในการทำเบียร์กระป๋อง หรือเครื่องดื่มกระป๋องอื่น ๆ

Pressure ridge ซึ่งเกิดจากการกดของลูกที่ 2 กับผนังของ chuck จะเกิดขึ้นรอบ ๆ ด้านในของตัวกระป๋องตรงจุดที่ตรงข้ามกับตะเข็บ จะต้องได้รับการเอาใจใส่ ตรวจสอบอย่างละเอียด การตรวจสอบจะต้องแน่ใจว่ามีรอยกดกันอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าการวัดส่วนต่าง ๆ ของตะเข็บจะได้มาตรฐานแล้วก็ตาม

การตรวจกระป๋อง และลักษณะของตะเข็บภายนอกด้วยตาจะเป็นจุดที่ทำให้ เราสามารถรู้และตัดสินใจได้บ้างว่าตะเข็บเป็นอย่างไร แต่ยังไม่เพียงพอในการพิจารณาว่า ตะเข็บดีหรือไม่

การตัดขวางที่ตะเข็บ ทำให้เราตรวจดูการเกาะกันของ CH และ BH ได้ ซึ่งช่องที่เหลื่อให้ระหว่างตะเข็บทั้ง 2 จะต้องมีสารยางบรรจุด้วย

2.9 ผลที่เกิดจากลูกรีตลูกที่ 2

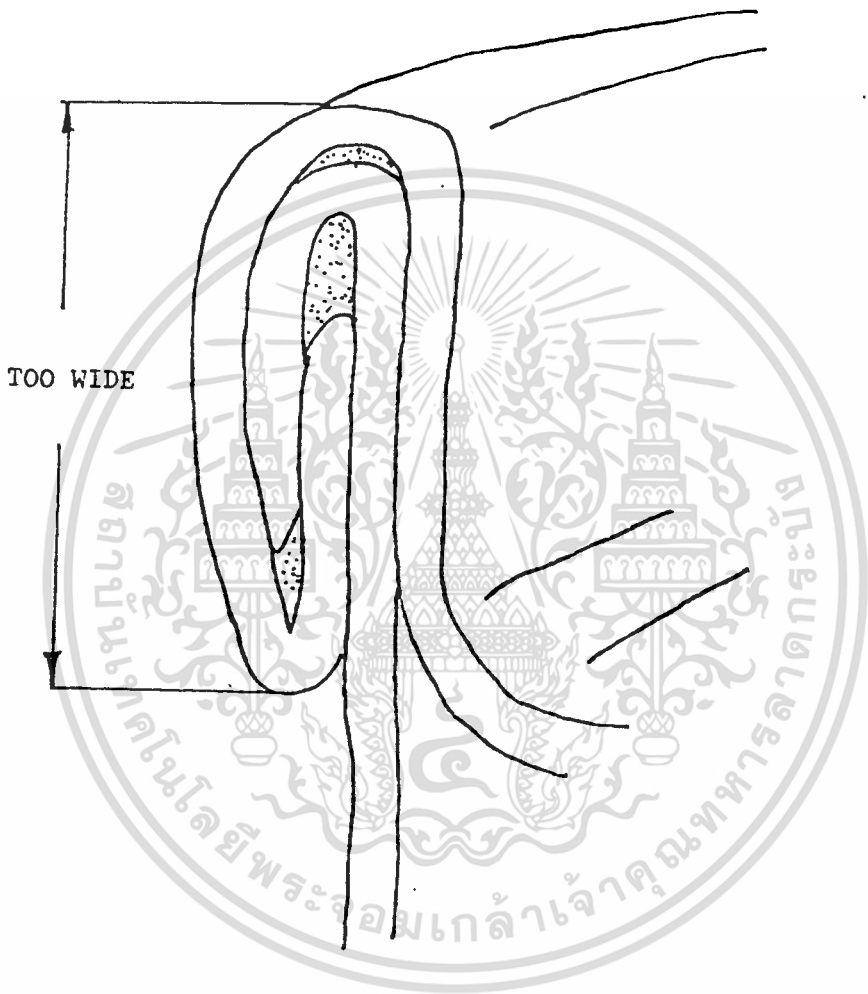
9.2.1 ความกว้างของตะเข็บที่กว้างเกินกว่ามาตรฐาน

ถ้าแรงกดของลูกรีตลูกที่ 2 มากเกินไปไม่ได้ทำให้ตะเข็บมีคุณภาพดีขึ้น อาจทำให้เนื้อโลหะเป็นรอยและความยาวของตะเข็บมากขึ้นทำให้ over Lap น้อยลง อาจ เกิดกระป่องรั่วได้ ลักษณะนี้มีโอกาสเกิดที่จุดตะเข็บข้างมากที่สุด และกระป่องซึ่งมักจะรั่วที่จุดนี้ด้วย

9.2.2 ความกว้างตะเข็บที่น้อยกว่ามาตรฐาน

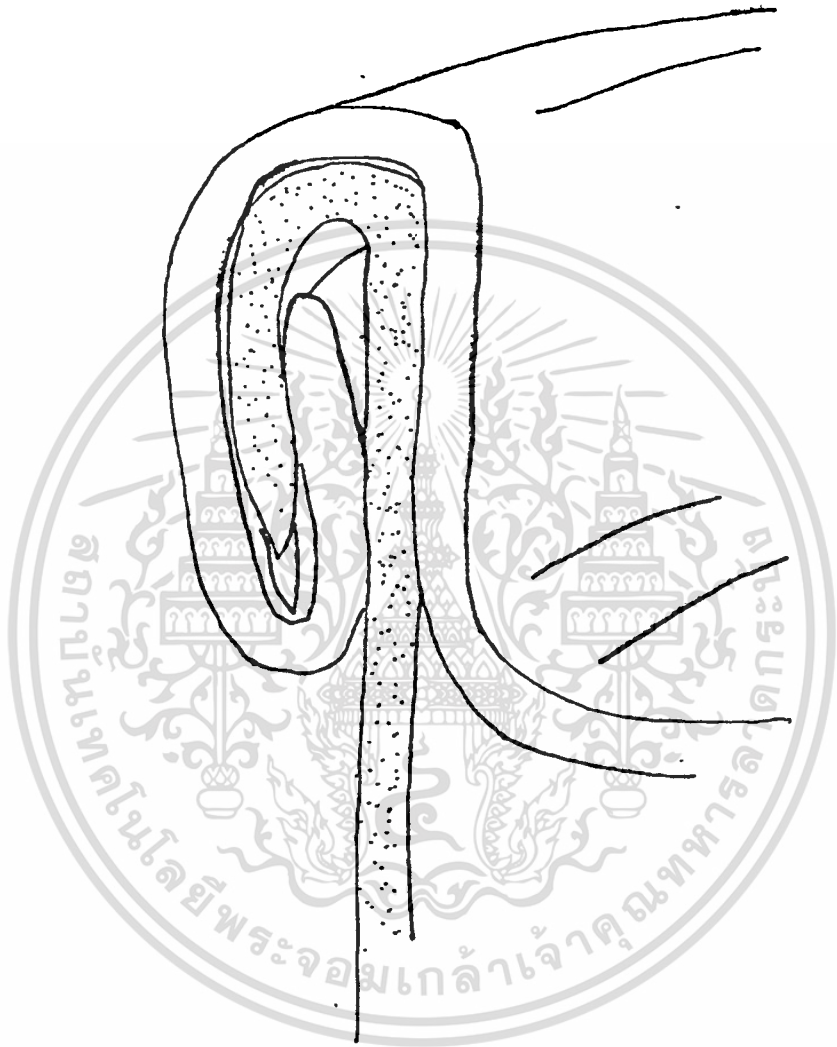
การที่ลูกรีตลูกที่ 2 รัศมีไม่แน่นพอจะทำให้กระป่องรั่วได้ และตะเข็บจะไม่แน่นและสารยางจะไม่กระจายไปทั่วตะเข็บ

รูปที่ 2.15 ค่ะเข้ยวเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 ตะเข็บยาวไม่พอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 การตรวจสอบตะเข็บ

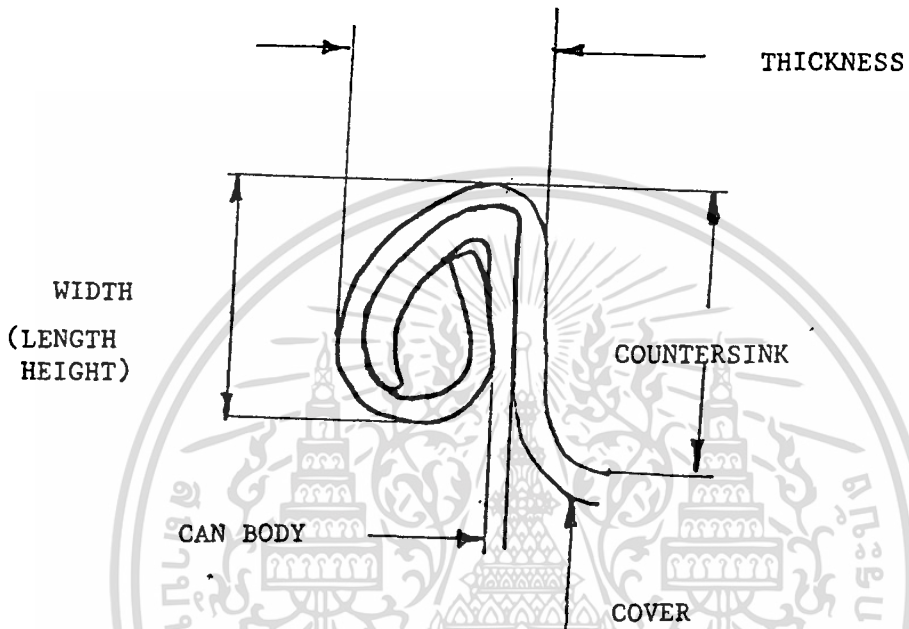
ในการตรวจสอบตะเข็บเพื่อคุณภาพการทำงานของเครื่องปิดผ้านั้น กระจบองที่ใช้ทดสอบควรมีอุณหภูมิเท่ากับกระจบองซึ่งบรรจุอาหารแล้วในการใช้งานจริง ซึ่งอาจทำได้โดยการเติมน้ำร้อนในกระจบองแล้วจึงนำไปปิดผา การที่ต้องเพิ่มอุณหภูมิของกระจบองให้เท่ากับอุณหภูมิใช้งานจริงเนื่องจากความร้อนจะมีผลต่อการขยายตัวของโลหะที่ใช้ทำกระจบอง จะมีผลทำให้ระยะต่าง ๆ ของตะเข็บผิดไปเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้กระจบองเปล่าซึ่งมีอุณหภูมิต่ำกว่า

ตัวแปรที่มีผลต่อการควบคุมลักษณะของตะเข็บกระจบอง คือ

1. ส่วนรองฐานกระจบอง
2. ความสูงระหว่างส่วนยึดฝารับลูกกลิ้งรีดตะเข็บ
3. แรงกดของลูกกลิ้งรีดตะเข็บชุดที่หนึ่งและชุดที่สอง

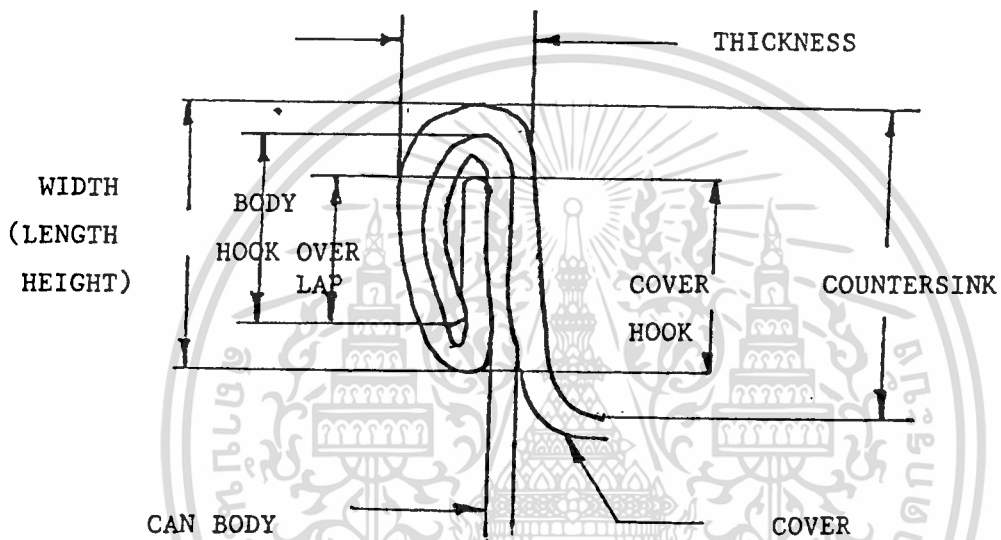
หลักจากปิดผาแล้ว นำกระจบองมาตรวจดูข้อบกพร่องของตะเข็บซึ่งเห็นได้ด้วยตาเปล่าภายนอก จากนั้นจึงฉีกตะเข็บออกดูข้อบกพร่องภายใน ข้อบกพร่องที่อาจพบได้แสดงในรูปที่ 2.19 ถึง 2.23 สิ่งที่จะตรวจสอบ

1. ล้นตะเข็บ (cut over)
2. รอยย้วย (droop)
3. ขอดัวและขอผาไม่เกี่ยวกัน (false seam)
4. รอยพับหรือรอยย่นบนขอผา (pleat, pucker, spur)
5. ตะเข็บมีขนาดไม่เท่ากัน
6. ยางรีวทะลักออกมา
7. รอยชุกชึ้นบนตะเข็บ

รูปที่ 2.17 FIRST OPERATION ROLL SEAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Calculation of Overlap Length

$$\text{Overlap length} = CH + BH + T - W$$

Where CH = Cover hook

BH = body hook

T = cover thickness, and

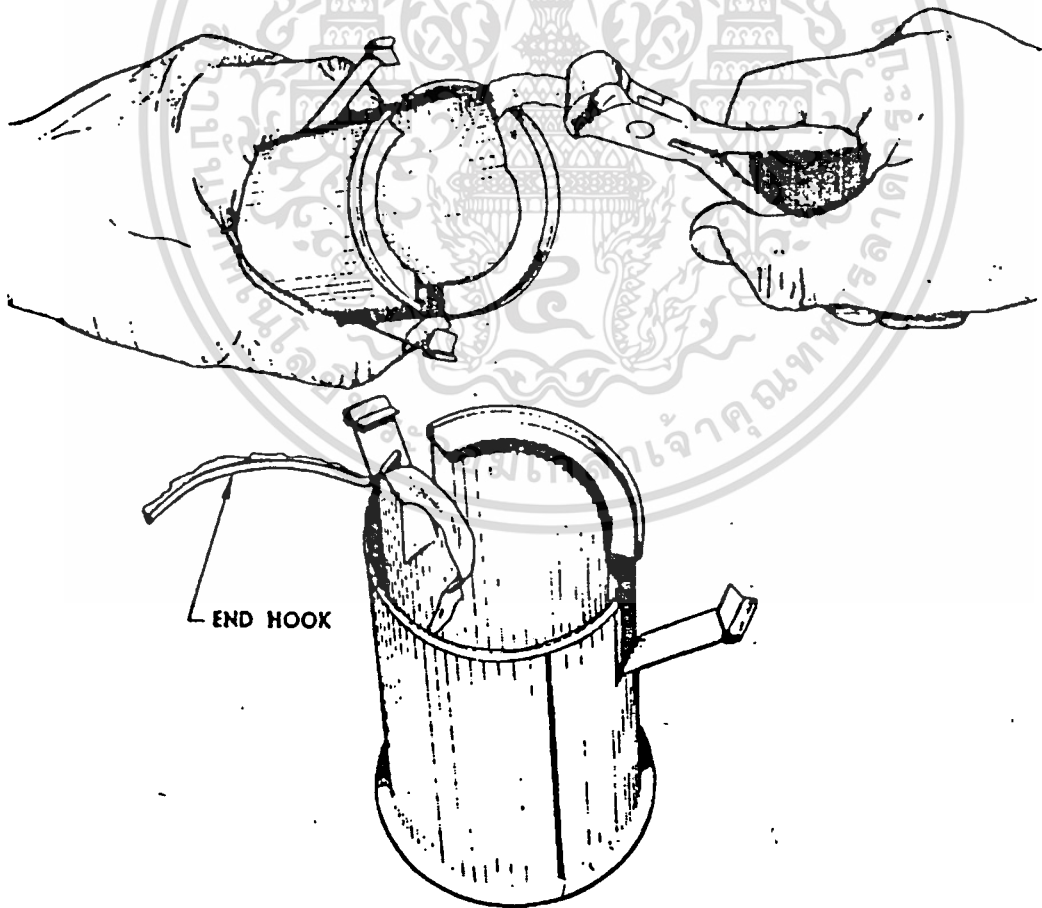
W = seam width

รูปที่ 2.18 SECOND OPERATION ROLL SEAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11 การตรวจสอบตะเข็บ

1. ตัดส่วนบนของฝาด้วยเครื่องมือเปิดกระป๋อง ก่อนที่จะตัดส่วนฝาบน ควรตรวจรหัสที่ปั้มอยู่บนฝามีหรือไม่
2. ใช้คีมดึงส่วนของฝาที่เหลือออก โดยการดึงออกไปทางด้านนอกของกระป๋อง เพื่อให้ไม่ไหม้ส่วนของเนื้อโลหะที่ไม่ต้องการอยู่
3. ใช้กรรไกรคม ๆ ตัดขวางส่วนบนของ CH และตัวกระป๋อง BH
4. ใช้คีมค้ำที่เรียบค้อย ๆ เลาะส่วนของฝาที่เป็นส่วนของ CH ลง เพื่อให้หลุดออกจาก CH โดยรอบกระป๋องระวังอย่าให้ส่วนของ BH ผิดรูปไป CH จะอยู่ในรูปเดิมเหมือนก่อนที่ฉีกตะเข็บออก เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีส่วนอื่นเปลี่ยนไป (ดูรูปข้างล่าง)

รูปแสดงการฉีกตะเข็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.12 การเลือกวิธีการและสิ่งที่ต้องการวัด

1. การใช้ระบบ Micrometer

ขอฝา (CH)

ความยาวตะเข็บ (SL)

ความหนาตะเข็บ (T)

ส่วนเกย (OL)

ความหนาแน่นตะเข็บ

ความลึกตะเข็บ (CTK)

2. การใช้กล้องฉาย (Projector) เพื่อคุณลักษณะ Seam เพื่อทำการวัด

ขอฝา (CH)

ส่วนเกย (OL)

ความหนาแน่น

ความลึก

ขอกระป๋อง (BH)

ความหนา (T)

3. คำที่ใช้เกี่ยวกับตะเข็บ (Double Seam)

Cross-over ส่วนของตะเข็บที่ Lap ของตัวกระป๋อง

Cut-over ส่วนที่คมหรือแตกออกของเนื้อโลหะที่ ณ จุดที่ขอบ

บนของ Coutersink

Dead head ลักษณะของตะเข็บที่หนาผิดปกติ อันเกิดจากการ

หมุนของกระป๋องขณะที่ลูกรีดกำลังทำงานอยู่

Droop ส่วนล่างของตะเข็บที่ยื่นออกมามากกว่าปกติ

False Seam ส่วนของตะเข็บที่เกิดจากการ Cover Hook

(CH) และ Body hook (BH) ไม่เกาะเกี่ยวกัน

Lap ลักษณะที่เนื้อโลหะ 2 แผ่น มาเชื่อมซ้อนติดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดโดยใช้ Projector (กล้องฉาย) การวัดที่จุดอย่างน้อย 2 จุด ในแต่ละ ตะเข็บไม่รวมการวัดตะเข็บที่จุดตะเข็บข้าง (Side Seam) ส่วนการวัดโดยใช้ ต้องวัดอย่างน้อย 3 จุด โดยแต่ละจุดต้องมีระยะห่างใกล้เคียงกัน และไม่รวมจุดที่ตะเข็บข้าง

4. ส่วนต่าง ที่ใช้วัดเพื่อทำการคำนวณ

ตัวย่อในสูตร

BHL = ความยาวของขอตัว (body hook length)

CHL = ความยาวของขอฝา (cover hook length)

SL = ความยาวของตะเข็บ

ST = ความหนาของตะเข็บ

Te = ความหนาของแผ่นเหล็กเคลื่อนที่ใช้ทำฝา

Tb = ความหนาของแผ่นเหล็กเคลื่อนที่ใช้ทำตัวกระป๋อง

W = ความกว้างของตะเข็บ

ความยาวของ Over - Lap

$$\text{Over - Lap} = \text{CH} + \text{BH} + \text{T} - \text{W}$$

เปอร์เซ็นต์ Body hook

$$\text{เปอร์เซ็นต์ Body hook} = \frac{\text{ความยาว BH ภายใน}}{\text{ความยาวตะเข็บภายใน}} \times 100$$

เปอร์เซ็นต์ Over - Lap

$$\text{เปอร์เซ็นต์ Over Lap} = \frac{\text{BHL} + \text{CHL} + 1.1 \text{ Te} - \text{SL}}{\text{SL} - (2.2 \text{ Te} + 1.1 \text{ Tb})} \times 100$$

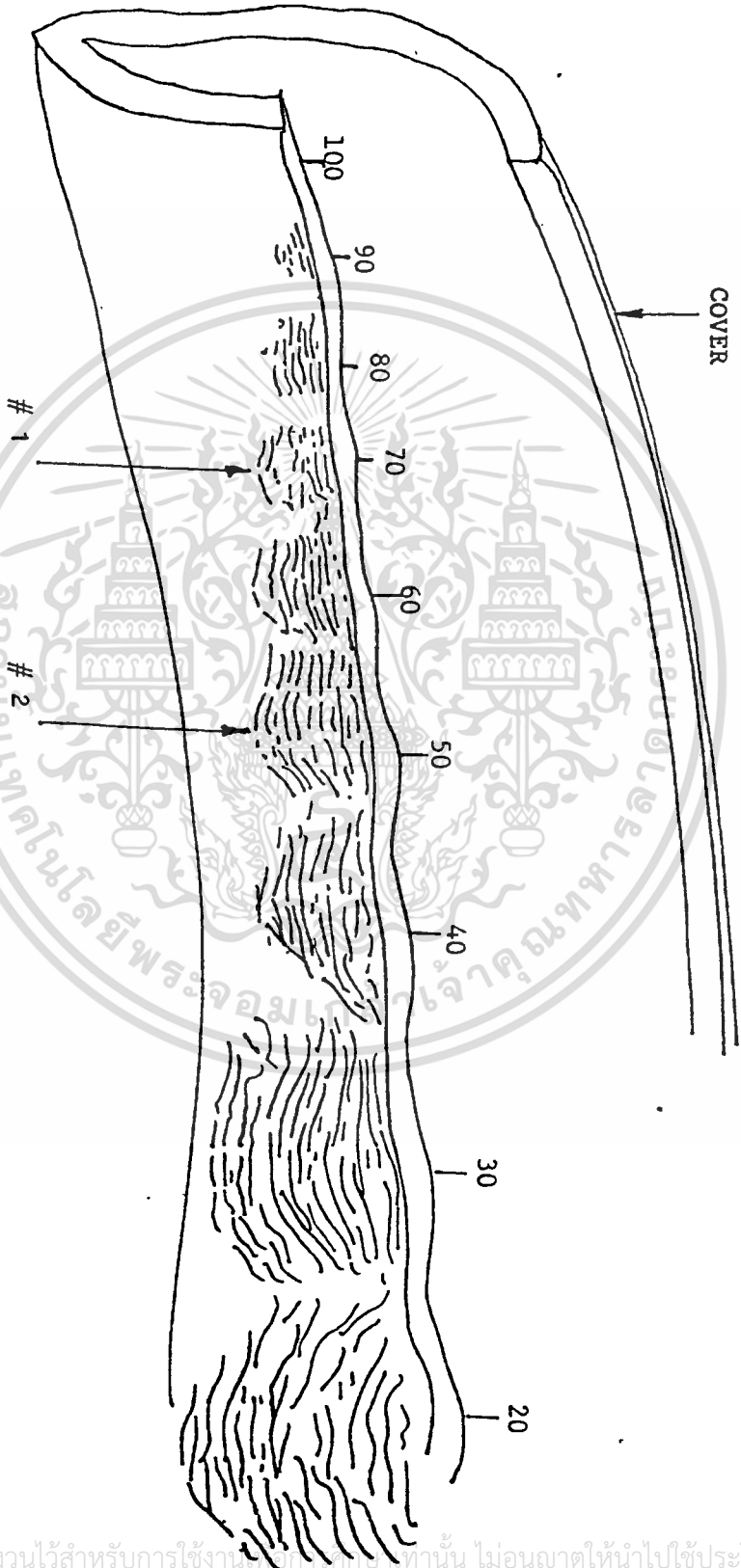
ตามข้อกำหนดของบริษัทเมทัลบ็อกซ์ จำกัด % Over Lap จะต้องมีค่ามากกว่า 45% สำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งต้องการสูญญากาศภายในกระป๋องสูง จะต้องมีการเกี่ยวกันอย่างน้อย 55%

Free Space

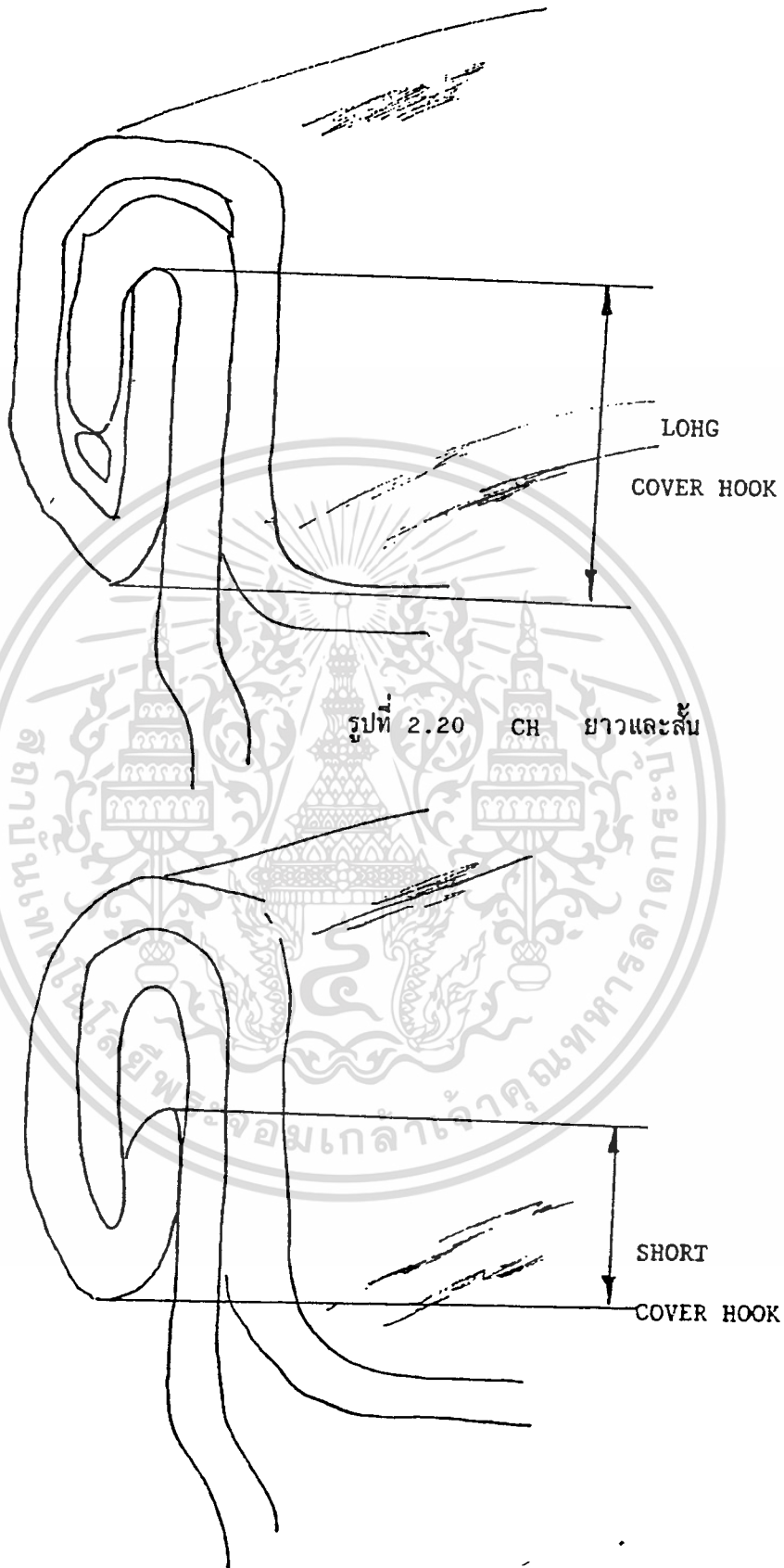
$$\text{Free Space} = \text{ST} - (2 \text{ Tb} + 3 \text{ Te})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

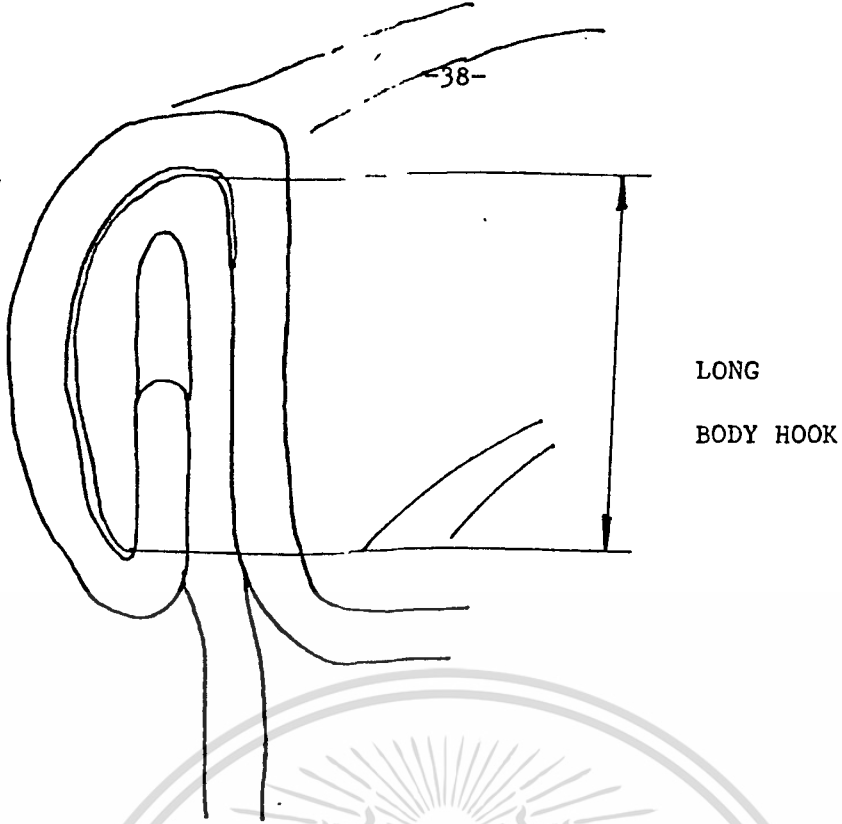
รูปที่ 2.19 รอยบนของ CH

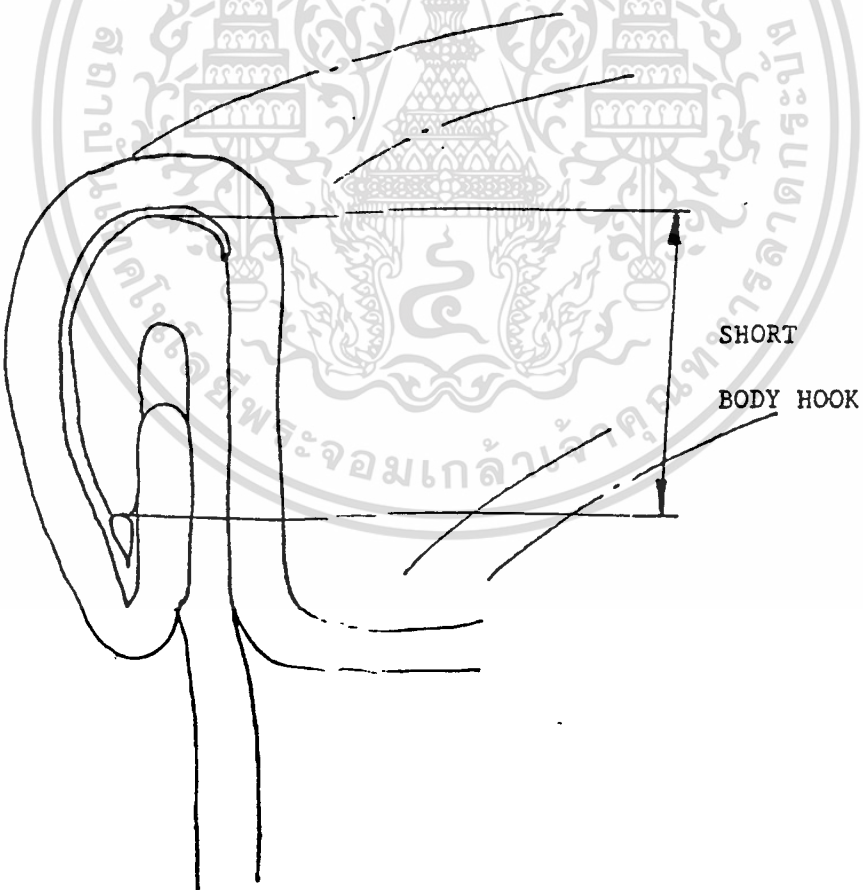
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ถูกต้องเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

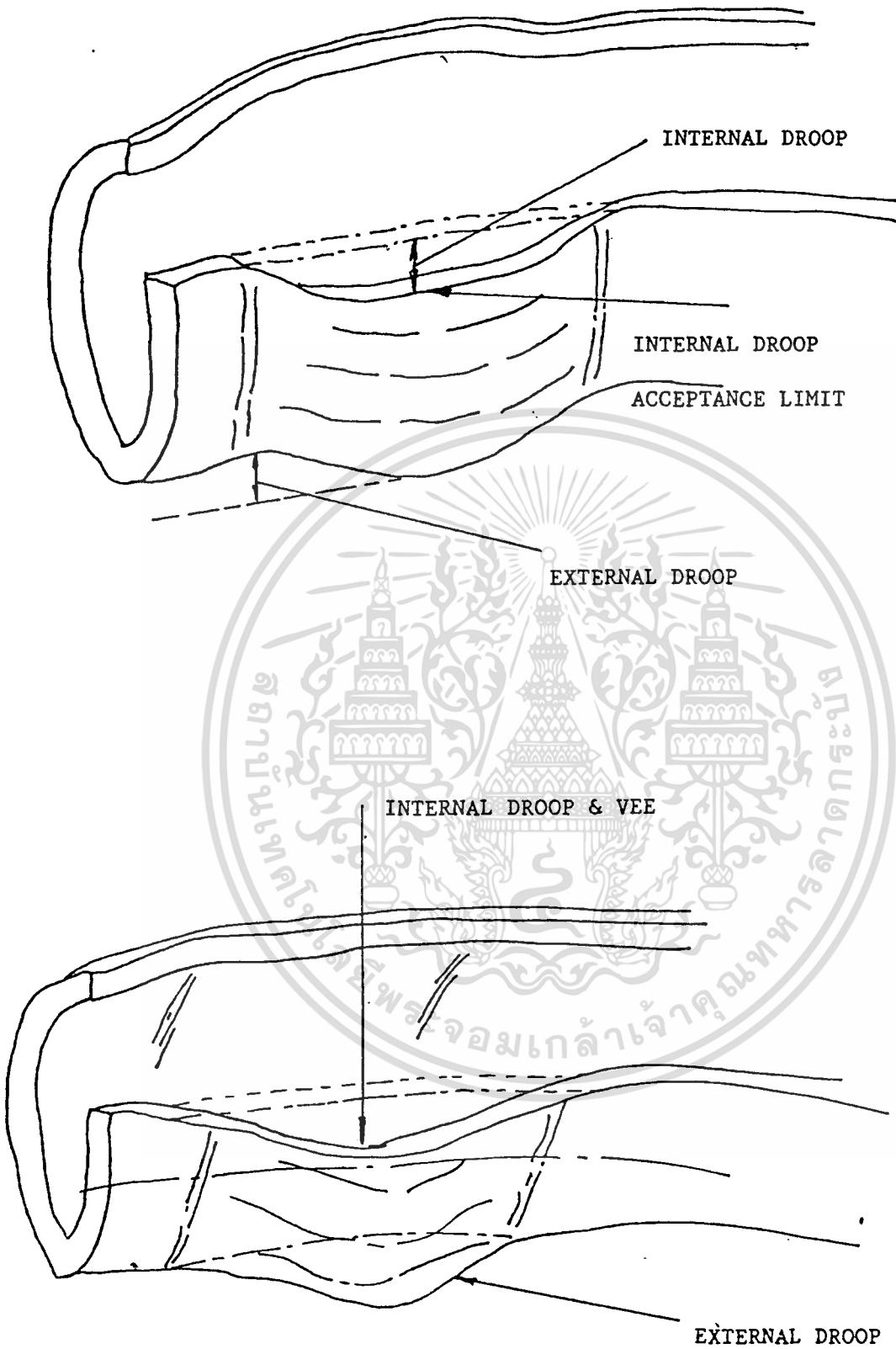
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.21 BH นาว และสั้น

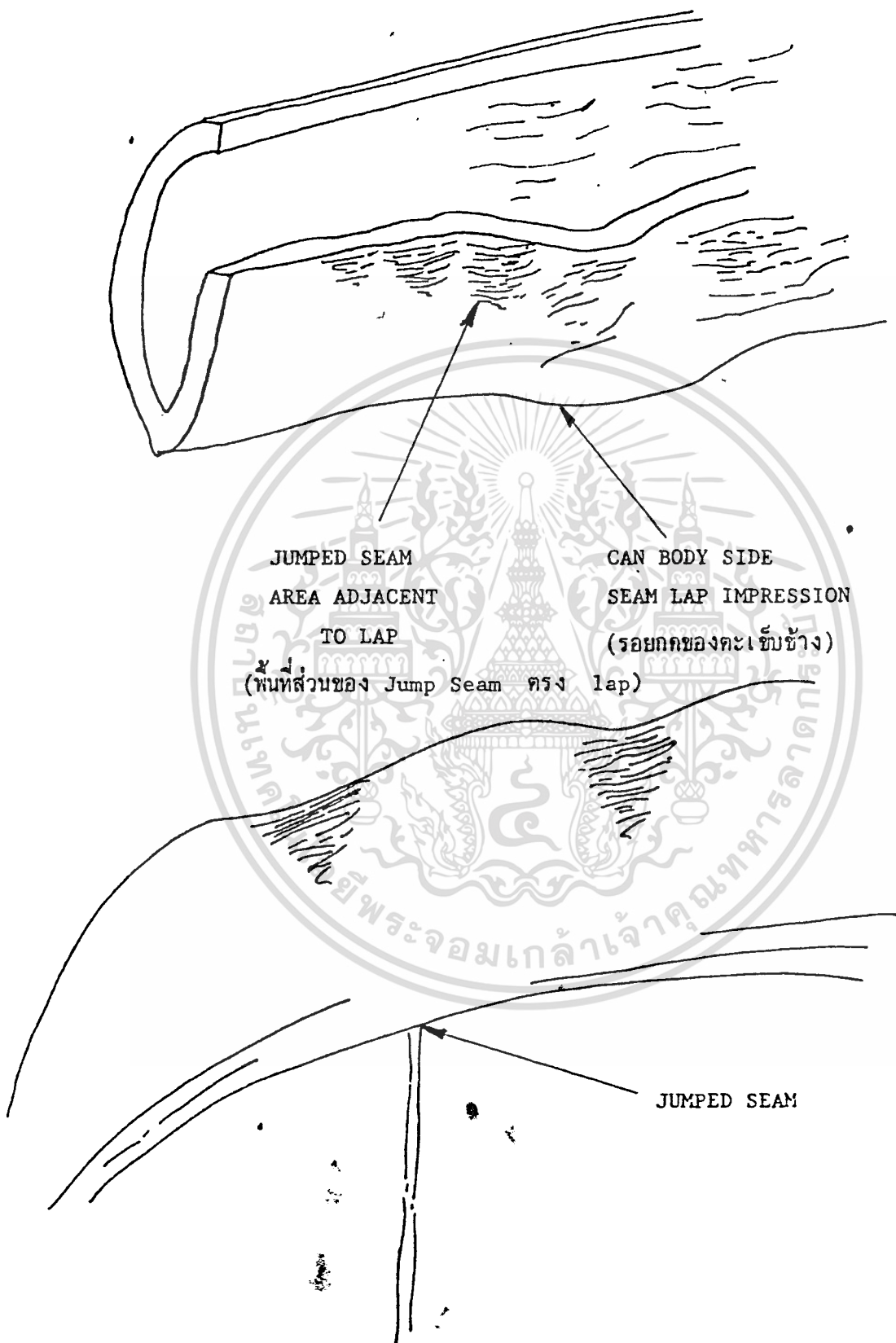
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.22 CROSS-OVER DROOP

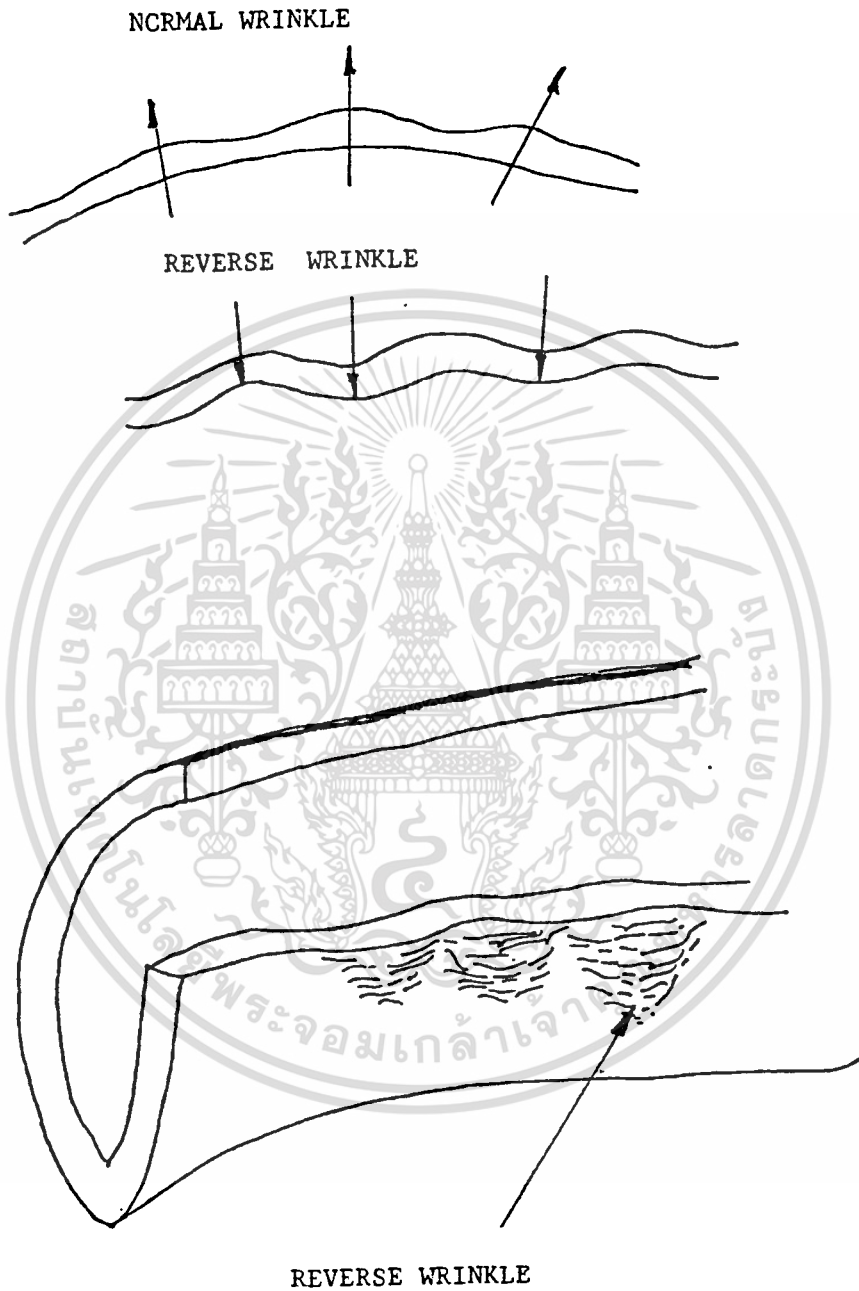
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.23 JUMPED SEAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.24 REVERSE WRINKLE (รอยยับกลับด้าน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

ในการออกแบบสร้างเครื่อง "ปิดฝาครอบ" สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบคือ

1. กำลังมอเตอร์ ที่ใช้ในการออกแบบแรงขับเพล่าให้เกิดการหมุน
2. ความเร็วรอบ ที่เหมาะสม Seaming Chuck เพื่อที่จะให้สัมพันธ์กับแรงกดและทำให้เกิดตะเข็บที่ดี
3. แรงดันสปริง ที่มีค่าความแข็งตงพอที่สามารถยกฝาครอบในขนาดต่าง ๆ ขึ้นไปประกบ Seaming Chuck

4. ชุดแขนโยก ซึ่งเป็นตัวทดแรงทำให้เกิดการผ่อนแรงในการกด

3.1 การคำนวณหา กำลังมอเตอร์

ลักษณะการใช้งานของเครื่องคือ มอเตอร์ จะมีกำลังไปยิงเพล่าทำให้เกิดการหมุน จากนิยามของกำลัง (Power) คืออัตรากำลังทำงาน ดังนั้นกำลังที่เกิดจาก ทอร์ค คือ

$$P = T \omega$$

$$\omega = 2 \pi N / 60 \quad \text{เป็นความเร็วเชิงมุม rad/S}$$

$$P = \frac{2 \pi NT}{60} \quad \text{watt}$$

แต่ถ้าทอร์คในที่นี้มีค่าน้อยมาก เนื่องจากการทำงานของ roller มีการหมุนได้อิสระคล้ายลูกปืน เราจึงคิดแนวแรงในแนวตั้งฉากกับแกนหมุน ส่วนแรงในแนวตั้งฉากกับรัศมีไม่นำมาคิดเพราะมีค่าน้อยมาก

จากการทดลองความเร็วรอบที่เหมาะสมคือ 1350 รอบ/นาที

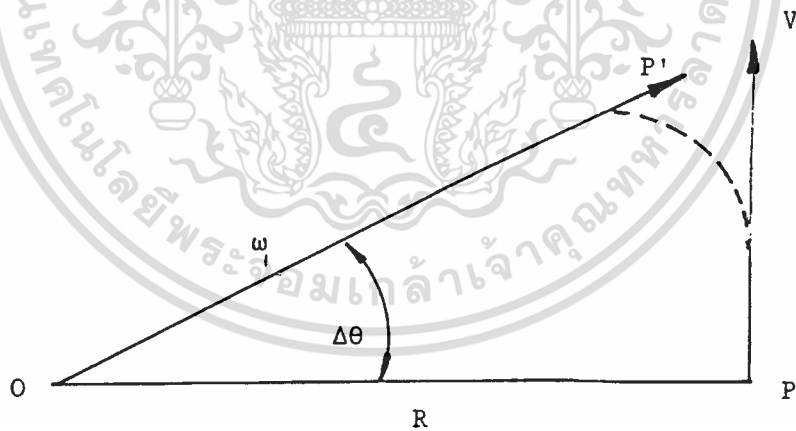
แทนค่า

$$\begin{aligned} P &= 2 \pi N T \\ &= \frac{2 \times 3.14 \times 1350}{60} \\ &= 14.32 \text{ walt} \end{aligned}$$

$$\text{ทำให้แรงม้า} = \frac{14.32}{745} = .189 \text{ แรงม้า}$$

ฉะนั้นจึงเลือกใช้มอเตอร์ที่มีกำลังขับมากกว่า .189 แรงม้า ในที่นี้เลือกมอเตอร์ .25 แรงม้า ความเร็ว 1350 รอบ/นาที

3.2 ความเร็วขอบของ Seaming Chuck

รูปที่ 3.1 แสดงการหมุนรอบแกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิจารณารูปให้ Semaing Chuck หมุนรอบแกนอยู่กับที่ที่ O ให้ P เป็นจุดอยู่กับที่บนวัตถุขณะที่ P เคลื่อนไปที่ P' การขจัดเชิงมุมของเส้น OP หรือวัตถุก็คือ $\Delta\theta$ ซึ่งเกิดในเวลา Δt ความเร็วเชิงมุมเฉลี่ยของวัตถุระหว่างการเคลื่อนที่ คือ

$$\omega = \frac{\Delta\theta}{\Delta t}$$

ความเร็วเชิงมุมเฉพาะกาลของวัตถุที่ตำแหน่ง OP คือ

$$\omega = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta\theta}{\Delta t} = \frac{d\theta}{dt} \quad 1$$

ในรูป จุด P มีรัศมีการหมุน R ยาว OP ความเร็วของจุด P คือ v สัมผัสกับทางเดิน PP' และตั้งฉากกับรัศมี R ในขณะเดียวกันความยาวของส่วนโค้ง PP' เท่ากับ R $\Delta\theta$ เมื่อ $\Delta\theta$ มีหน่วยเป็น เรเดียน ขนาดของความเร็วของจุด P เมื่ออยู่ตำแหน่ง P คือ

$$v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{R\Delta\theta}{\Delta t} = \frac{Rd\theta}{dt} \quad 2$$

แทนสมการ 1 ในสมการ 2 จะได้

$$v = R\omega \quad 3$$

เมื่อ ω เป็นเรเดียนต่อหนึ่งหน่วยเวลา ถ้า ω เป็นเรเดียนต่อนาที และ R เป็นฟุต หน่วยของ v คือฟุตต่อนาที ความเร็วขอบ Semaing Chuck ในที่มีหน่วยเป็นรอบต่อนาที เขียนแทนด้วย N เมื่อหนึ่งรอบเท่ากับ 2π เรเดียน

$$\omega = 2\pi N$$

$$v = 2\pi RN$$

นำมาหาค่าจะได้ความเร็ว ดังนี้

$$\text{เบอร์} \quad 401 \times 411 = \frac{2 \pi (1350) (48.05)}{60,000} = 6.79 \text{ m/s}$$

3.3 การคำนวณหาแรงอัดของสปริง

ต้องการค่าแรงของสปริงที่ใช้ในการทำงานเพื่อยกกระบอกให้ประกบกับ Seaming Chuck ซึ่งแรงต้องมากพอที่จะไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างตัวกระบอกกับฝา

ค่าแรงสปริงที่ออกแรงต้านหาได้ประมาณ 360 N มาจากการทดลอง

กำหนดวัสดุทำสปริงจากตาราง 3.1

เลือก ASTM A227

ระยะยุบตัวใช้งาน (δ_w) = 28 mm ใช้สปริงปลายธรรมชาติ ความยาวอิสระ (L_f) = 118 mm ให้สปริงค่าเผื่อการกดคิด 20 % ให้การใช้งานเป็นงานปานกลางคือ มีแรงมากกระทำตลอดอายุการใช้งานของสปริงอยู่ระหว่าง $10^4 - 10^6$ ครั้ง

การคำนวณ

สูตร

$$\sigma_u = \frac{A}{d^x}$$

ค่า x หาจากตาราง 3.1

แทนค่า

$$\sigma_u = \frac{1780}{d^{0.19}} \text{ N/mm}^2$$

ต้องนำ σ_u มาหาค่าความเค้นเฉือนสำหรับออกแบบสปริง τ_d สำหรับงาน
ปานกลาง

หาค่า τ_d จากตาราง 3.2

$$\begin{aligned} \tau_d &= .275 \sigma_u \\ &= \frac{.275 \times 1780}{\sigma^{.19}} \end{aligned}$$

เมื่อได้ τ_d จะนำมาหาค่าความต่อนแรงเฉือนคราก (τ_y)

$$\tau_y = .6 \sigma_u = \frac{1068}{\text{N/mm}^2}$$

นำมาหาค่าความเค้นเฉือนจากสมการ

$$\tau = \frac{K 8 F C}{\pi d^2}$$

ในการคำนวณขั้นแรกต้องสมมุติค่า K หรือ C

ทดลองเลือก C = 6 , K = 1.25

ค่า K, C จาก รูป 3.2

ให้ $\tau = \tau_d$ แทนค่าต่าง ๆ ลงในสมการ

$$\tau = \frac{K 8 F C}{d^2}$$

$$\frac{489.5}{d^{.19}} = \frac{(1.25) (8) (360) (6)}{3.14 d^2}$$

$$d^2 = 14.04 d^{.19}$$

$$d \approx 4$$

$$\text{อัตราสปริงที่ต้องการ } K = \frac{F}{\delta} = \frac{360}{28} = 12.85 \text{ N/mm}$$

$$\text{สมการหาจำนวนขดทำการ} = \frac{Gd}{8Kc^3}$$

G คือ โมดูลัสเฉือน

$$n = \frac{80,000 \times 4}{8 \times 12.85 \times 6^3}$$

$$= 15 \text{ ขด}$$

ความแข็งตัวของสปริงแบบปลายธรรมดา $n_t = n = 15$ ขด

ความยาวแข็งตัวของสปริงหาได้จาก ตาราง 3.3

$$\begin{aligned} L_s &= d(n+1) \\ &= 4(15+1) \\ &= 64 \text{ mm} \end{aligned}$$

ความเผื่อการกดคด

$$\gamma_c = 0.2$$

$$\sigma_s = \gamma_c \sigma_w + \sigma_w$$

$$= .2 \times 28 + 28$$

$$= 33.6 \text{ mm}$$

ความยาวอิสระ

$$L_f = L_s + \sigma_s$$

$$= 64 + 33.6$$

$$= 97.6 \text{ mm}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned} D &= \text{เส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ยของขดสปริง} \\ D &= dc \\ &= 4 \times 6 \\ &= 24 \text{ m} \end{aligned}$$

เลือกข้อสปริงตามขนาดที่หามาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

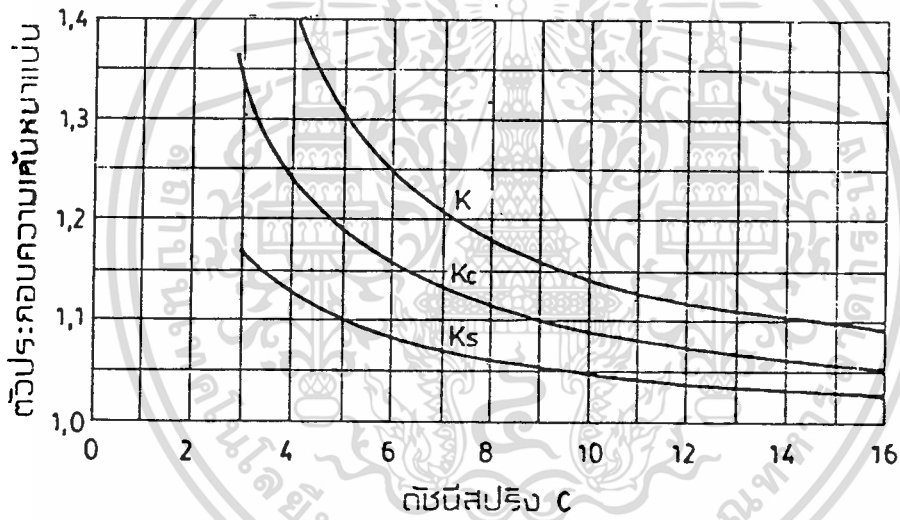
ตารางที่ 3.1 คุณสมบัติทางกลของลวดสปริง

ชนิดของวัสดุ	ขนาดลวด, mm	X	Y	A	B
Hard Drawn Wire (ASTM A227)	0.50-16.00	0.190	0.340	1 780	560
Music Wire (ASTM A228)	0.10-6.35	0.154	0.154	2 150	965
Oil Tempered Wire (ASTM A229)	0.50-16.00	0.190	0.340	1 855	560
Valve Spring Steel (ASTM 230)	1.50-6.25	0.100	0.150	1 730	515
Cr-V Steel (ASTM 231)	0.50-12.50	0.166	0.150	1 976	515
Cr-Si Steel (ASTM A401)	0.80-12.00	0.107	0.150	1 965	515
Stainless Steel (ASTM A313)	0.20-12.50	0.140	0.170	1 840	360

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 ค่าความเค้นเฉือนออกแบบสำหรับวัสดุสปริง

วัสดุลวดสปริง	ความเค้นเฉือนออกแบบ		
	งานเบา	งานปานกลาง	งานหนัก
Hard drawn wire (ASTM A227)	$0.344 \sigma_u$	$0.275 \sigma_u$	$0.244 \sigma_u$
Stainless Steel (ASTM A313)	$0.320 \sigma_u$	$0.260 \sigma_u$	$0.210 \sigma_u$
วัสดุอื่น ๆ ในตาราง 10.1	$0.405 \sigma_u$	$0.324 \sigma_u$	$0.263 \sigma_u$

รูปที่ 3.2 ค่าตัวประกอบความเค้นหาแบบสำหรับสปริงชดแรงดึงและรับแรงกด

ตารางที่ 3.3 ค่าประมาณของความยาวอิสระ และความยาวเชิงตัว

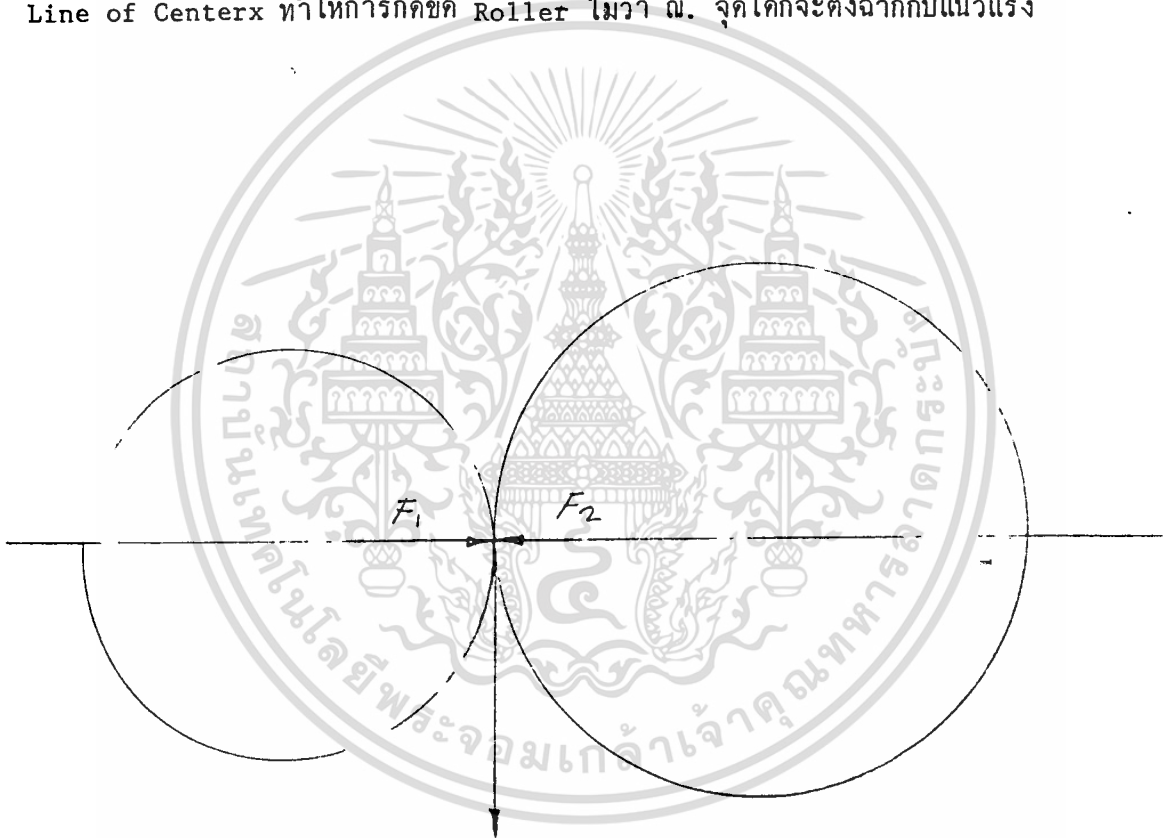
ลักษณะของปลายสปริงชด	ความยาวอิสระ	n_t	ความยาวเชิงตัว,
ปลายธรรมดา	$P_n + d$	n	$d(n + 1)$
ปลายธรรมดาและเจียรระไน	$P_n + d$	$n + 1$	$d(n + 1)$
ปลายตรงและเจียร	$P_n + 2.5d$	$n + 1.5$	$d(n + 2.5)$
ปลายตรงและเจียรระไน	$P_n + 2d$	$n + 2$	$d(n + 2)$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

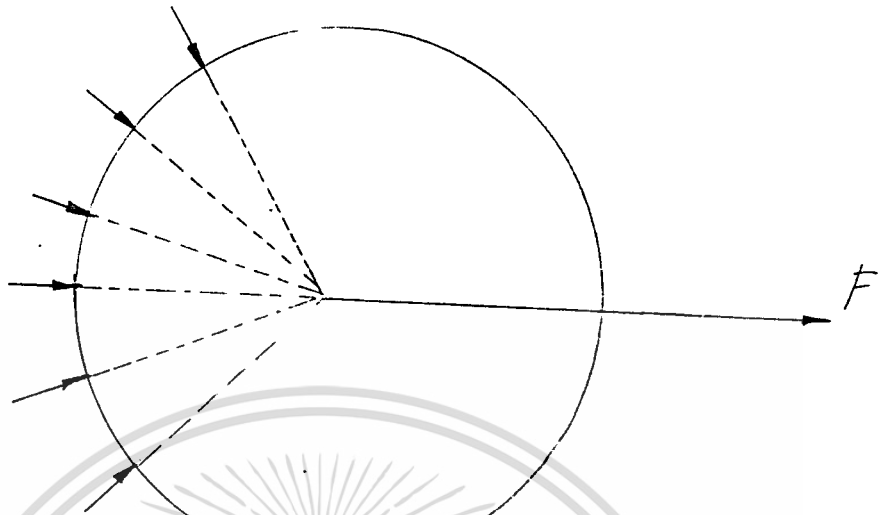
3.4 การออกแบบชุดแกนโยก

หลักการของการปัดฝาครอบ คือ เมื่อฝาประกบแน่นกับตัวครอบแล้ว ด้วยการอัดตัวของ Seming Chuck กับ Lifter Unit แล้ว ครอบจะหมุนด้วยความเร็วรอบที่เหมาะสม จากนั้นจึงโยกคันบังคับให้ Roller ตัวที่หนึ่งและตัวที่สอง ส่งแรงไปกระทำที่ขอบฝาครอบ ทำให้เกิดการหมุนตัวของขอบฝา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการสัมผัสผิวของวัตถุทรงกลม 2 อัน ซึ่งทำให้ความเร็วเชิงเส้นของวัตถุทั้งสองเท่ากัน และทุกจุดสัมผัสจะอยู่บนเส้น Line of Centerx ทำให้การกดชก Roller ไม่ว่า ณ จุดใดก็จะตั้งฉากกับแนวแรง

รูปที่ 3.3 แสดงการสัมผัสผิวของวัตถุทรงกลม

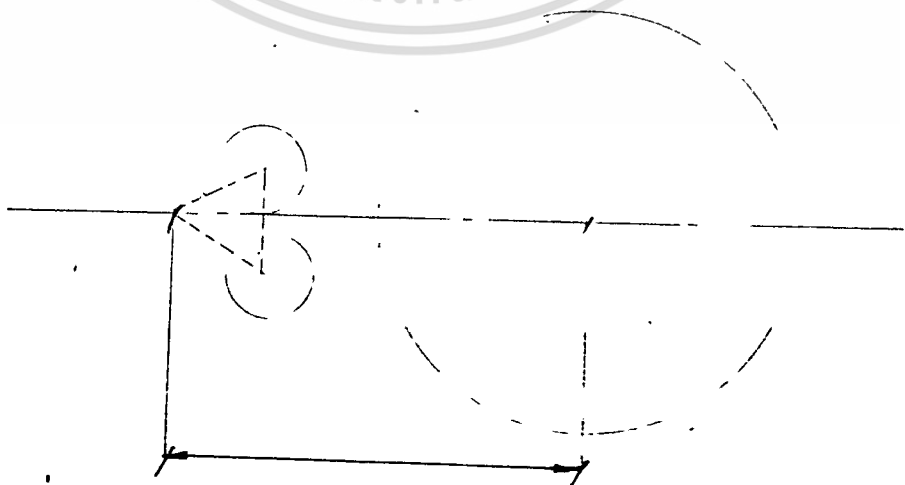
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 แสดงแรงกระทำตั้งฉากกับผิวสัมผัสทำให้แรงลัพธ์ F กระทำผ่านศูนย์กลาง

3.4.1 การหาระยะของจุดหมุน

จากการทดลองออกแบบจะได้ระยะห่างของจุดหมุนของ Roller เท่ากับ 68 mm ทั้งสองด้าน จำทำให้เป็นรูปสมเหลี่ยมด้านเท่าเพื่อให้เกิดการสมมาตรในแนวแรง จาก Line of Centers ของ Seaming Chuck และทำให้การหาระยะความห่างจากจุดหมุนถึงศูนย์กลางของ Seaming Chuk ทำได้ง่าย

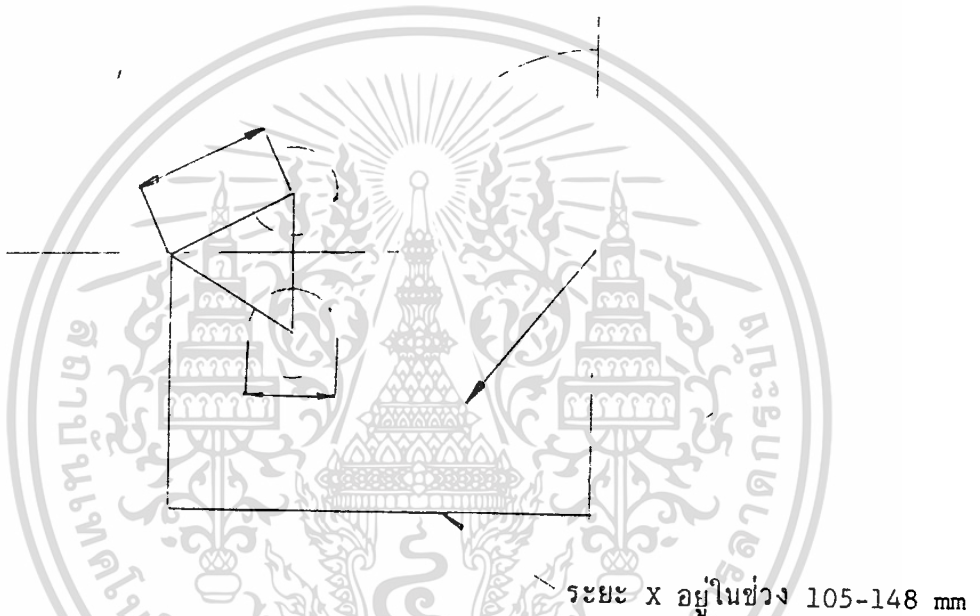
รูปที่ 3.5 ระยะของจุดหมุนถึงศูนย์กลางของ Seaming Chuck

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 การหาความยาวของแขนโยก

ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการปฏิบัติงานคือ ออกแรงในการทำงานให้พอเหมาะ ซึ่งขึ้นอยู่กับแรงที่ผิวของ Roller ส่งไปยังขอบฝากระป๋อง ทำให้ขอบฝากระป๋องหมุนตัว

แรงนี้หามาจากการทดสอบวัสดุ = 27 Kg

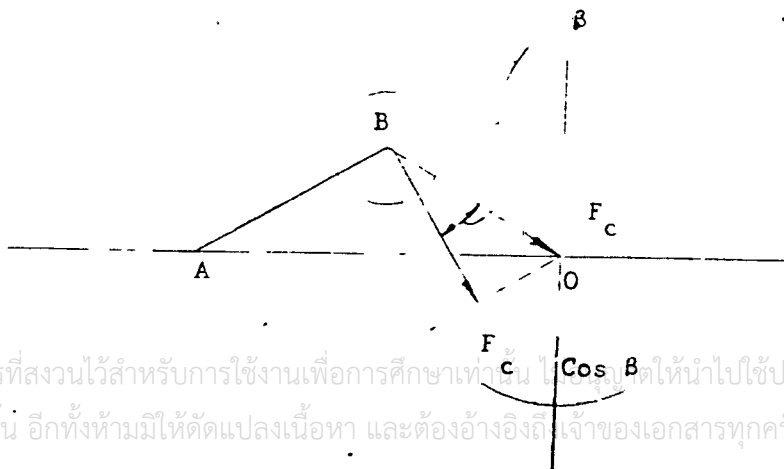
ระยะ X อยู่ในช่วง 105-148 mm

เลือกใช้ระยะ 142.5

จากกฎของ Cosine $A^2 = B^2 + C^2 - 2BC \cos \theta$

$$145.5^2 = 68^2 + 80.3^2 - 2(68)(80.3)(\cos \hat{A}BO)$$

$$\hat{A}BO = 147.73^\circ$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\beta = 147.73 - 90 = 57.73^\circ$$

$$F_c = 27 \times 9.81$$

$$264.87 \text{ N}$$

$$F_c \cos\beta = 264.87 \times \cos 57.73^\circ$$

$$= 141.41 \text{ N}$$

คิดโมเมนต์รอบจุดหมุน A

$$F_{\text{hand}} \times L = F_c \cos\beta \times AB$$

$$F_{\text{hand}} = \frac{9615.88}{L}$$

ถ้าเลือกความยาวของแขน $L = 50 \text{ cm}$ จะออกแรงในการยก $\approx 2 \text{ Kg}$

4.2 วิธีการทดลอง

1. สังเกตลักษณะผิปกติบนขอตัว และขอฝาก่อนปิดผนึก ทำเครื่องหมายบนฝาด้านที่ผนึกมาจากโรงงานผลิตกระป๋อง
2. ใช้น้ำร้อนอุณหภูมิประมาณ 90°C . เหลือช่องว่างด้านบนประมาณ $1/2$ นิ้ว แล้วนำไปผนึกฝา สังเกตและบันทึกลักษณะบกพร่องของตะเข็บ โดยเฉพาะบริเวณตะเข็บฝาดตรง กับตะเข็บข้าง
3. วัดความหนาของตะเข็บ (Seam Thickness) โดยวัดในแนวตั้งฉากกับตะเข็บ คือ วัดในแนวเส้นผ่านศูนย์กลางของกระป๋องโดยวัดห่างจากตะเข็บข้างพอสมควร ความหนาของตะเข็บควรสม่ำเสมอ และมีความแตกต่างไม่เกิน $.003$ นิ้ว
4. วัดความยาวของตะเข็บ (Seam Length) ซึ่งในบางครั้งจะเรียกว่า ความสูงของตะเข็บ (Seam Height) ซึ่งเป็นส่วนยาวของตะเข็บในแนวขนานกับตัวกระป๋อง การวัดจะวัดกับขนานกับความสูงของกระป๋อง ความยาวที่วัดได้ไม่ควรต่างกันเกิน $.005$ นิ้ว
5. ฉีกตะเข็บ เพื่อตรวจสอบขอตัว ขอฝา และความแน่น

4.3 ผลการทดลอง

กระป๋องใบที่ 1-5

ระยะห่างของ Roller กับ Seaming Chuck เป็น $.508$ และ $.33$ มม.

ตามลำดับ

กระป๋องใบที่ 1

ออกแรงกดที่ลูกรีดลูกที่หนึ่ง 2 Kg ลูกที่สอง 2 Kg ได้ค่าการเกี่ยวตัวของฝา

(Over Lap) = 1.4%

ค่าความหนาแน่นของตะเข็บ (Free Space) = $.034$

ตำแหน่งที่พบ ตะขอไม่เกี่ยวกัน, BH สั้น

กระเบื้องใบที่ 2

ออกแรงกดที่ลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kg ลูกที่สอง 2 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 2%

Free Space = -.059

ค่าหนีที่พบ = BH สิ้น, CH สิ้น

กระเบื้องใบที่ 3

ออกแรงกดที่ลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kg ลูกที่สอง 3 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 6%

ค่า Free Space = .01

ค่าหนีที่พบ = BH สิ้น, CH สิ้น

กระเบื้องใบที่ 4

ออกแรงกดที่ลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kg ลูกที่สอง 3 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 3%

ค่า Free Space = .051

ค่าหนีที่พบ = BH สิ้น, CH สิ้น

กระเบื้องใบที่ 5

ออกแรงกดที่ลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kg ลูกที่สอง 4 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 23%

ค่า Free Space = .007

ค่าหนีที่พบ = ตะเข็บคม

กระป๋องใบที่ 6-10

ระยะห่างของ Roller กับ Seaming Chuck เป็น .635

และ .508 ม.ม.

กระป๋องใบที่ 6

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 2 Kg ลูกรีดที่สอง 2 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 6%

Free Space = 0.133

ตำแหน่งที่พบ = ตะขอไม่เกี่ยวกัน

กระป๋องใบที่ 7

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kg ลูกรีดที่สอง 2 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 6%

Free Space = 0.033

ตำแหน่งที่พบ = CH และ BH สิ้น

กระป๋องใบที่ 8

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kg ลูกรีดที่สอง 3 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 10%

Free Space = 0.011

ตำแหน่งที่พบ = CH และ BH สิ้น

กระป๋องใบที่ 9

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kg ลูกรีดที่สอง 3 Kg ใต้

ค่า Over Lap = 22%

Free Space = 0.008

ค่าหนีที่พบ = ตะเข็บคม

กระป๋องใบที่ 10

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kg ลูกรีดที่สอง 4 Kg ได้

ค่า Over Lap = 10%

Free Space = 0.013

ค่าหนีที่พบ = ตะเข็บย้อยออกมามาก

กระป๋องใบที่ 10-15

ตั้งระยะห่าง Roller กับ Seaming Chuck เป็น 0.635

และ 0.203

กระป๋องใบที่ 11

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 2 Kgs ลูกรีดที่สอง 2 Kgs ได้

ค่า Over Lap = 14%

Free Space = 0.205

ค่าหนีที่พบ = ความกว้างตะเข็บน้อยกว่ามาตรฐาน

กระป๋องใบที่ 12

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kgs ลูกรีดที่สอง 2 Kgs ได้

ค่า Over Lap = 7%

Free Space = 0.136

ค่าหนีที่พบ = ตะขอไม่เกี่ยวกัน

กระป๋องใบที่ 13

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 3 Kgs ลูกรีดที่สอง 3 Kgs ได้

ค่า Over Lap = 8%

Free Space = 0.092

ตำแหน่งที่พบ = ตะขอไม่เกี่ยวกัน

กระป๋องใบที่ 14

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kgs ลูกรีดที่สอง 3 Kgs ได้

ค่า Over Lap = 11%

Free Space = 0.084

ตำแหน่งที่พบ = ตะขอไม่เกี่ยวกัน

กระป๋องใบที่ 15

ออกแรงกดลูกรีดลูกที่หนึ่ง 4 Kgs ลูกรีดที่สอง 4 Kgs ได้

ค่า Over Lap = 14%

Free Space = 0.073

ตำแหน่งที่พบ = ตะขอไม่เกี่ยวกัน

ตารางแสดงผลการทดลอง

CAN	แรง, Kg		ระยะทาง		% OVER LAP	Free Space	รอยตำหนิตพบ
	NO 1	NO 2	ลูท 1	ลูท 2			
1	2	2	0.508	0.33	1.4	-0.034	ตะขอไม่เกี่ยวกับ, BH
2	3	2	0.508	0.33	2	-0.059	BH
3	3	3	0.508	0.33	6	0.01	เส้น CH
4	4	3	0.508	0.33	3	0.015	เส้น, CH
5	4	4	0.508	0.33	23	0.007	เส้น, CH
6	2	2	0.635	0.508	6	0.133	ตะเข้คม
7	3	2	0.635	0.508	6	0.033	ตะขอไม่เกี่ยวกับ
8	3	3	0.635	0.508	10	0.011	BH และ CH
9	4	3	0.635	0.508	22	0.008	BH และ CH
10	4	4	0.635	0.508	10	0.013	ตะเข้คม
11	2	2	0.635	0.203	14	0.025	ตะเข้ข้อยอกมามาก
12	3	2	0.635	0.203	7	0.136	ความกว้างตะเข้ข้อยอกมากกว่ามาตรฐาน ตะขอไม่เกี่ยวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงผลการทดลอง (ต่อ)

CAN	แรง, Kg		ระยะทาง		% OVER LAP	Free Space	รอยตำหนิตพบ
	NO 1	NO 2	ลูท 1	ลูท 2			
13	3	3	0.635	0.203	8	0.092	ตะขอไม่เกี่ยวกัน
14	4	3	0.635	0.203	11	0.084	ตะขอไม่เกี่ยวกัน
15	4	4	0.635	0.203	14	0.073	ตะขอไม่เกี่ยวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการทดลอง

เมื่อออกแรงกดน้อยกับลูกรีดทั้งสองลูกจะทำให้ค่าความหนาแน่น (Free Space) ไม่ได้ตามมาตรฐานคือ อยู่ในช่วง .0015-.0075 จะเห็นเมื่อออกแรงสูงสุดที่ลูกรีดเบอร์หนึ่ง และเบอร์สองเป็น 4 Kg ทั้งสองลูกจะทำให้ค่า Free Space ได้ตามมาตรฐาน สังเกตที่กระป๋องใบที่ 5 ส่วนใบที่ 10 และ 15 ออกแรงกดเป็น 4 Kg ทั้งสองลูกแต่ค่า Free Space ก็ไม่ได้ตามมาตรฐานทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนของระยะความสูงของผิวสัมผัสระหว่าง Roller กับ Seaming Chuck จะเห็นว่า เมื่อเปลี่ยนระยะความสูงที่ลูกที่หนึ่งมากขึ้น และลดระยะที่ลูกที่สอง ค่า Free Space ก็ไม่อยู่ตามมาตรฐาน

ในค่าของ Over Lap จะเห็นว่าตั้งระยะห่างที่ .508 กับ .033 นั้นให้ค่าที่สูงที่สุดคือ 23% เมื่อค่าเพิ่มขึ้นเป็น .635 กับ 508 ได้ค่า Over Lap 10% กระป๋องใบที่ 15 ระยะความสูงของผิวสัมผัส .635 กับ .203 ได้ค่า Over Lap 14% จะเห็นได้ว่าค่าของแรงที่เหมาะสมในการกดคือ 4 Kg และระยะความสูงของผิวสัมผัสควรจะเป็น .508 กับ .033 แต่ค่าของ Over Lap และ Free Space ก็ยังไม่ได้ตามมาตรฐาน เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของประสิทธิภาพแล้วได้ค่า 52%

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

ผลการประเมินเครื่องที่ออกมาประสิทธิภาพในการปิดฝา นั้น มีค่าความคลาดเคลื่อนมาก เนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ค่าของแรงสปริงนั้นน้อยไปไม่พอที่จะดันกระป๋องให้ไต่ระดับความสูงคงที่ตลอดตะเข็บจึงมีผลเสียมาก
2. กระป๋องที่นำมาทดลองนั้นเป็นกระป๋องเก่า มีทรงที่ผิดมาตรฐาน จึงก่อให้เกิดการผิดพลาดของตะเข็บ
3. การตั้งศูนย์ ระหว่าง Base Plate กับ Seaming Chuck ยังไม่ได้ศูนย์
4. เกิดการสึกของลูกรีด

ถ้าการควบคุมปัจจัยเหล่านี้ได้ก็จะทำให้ประสิทธิภาพของตะเข็บดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ ในการปิดฝากระป๋องด้วยแขนโดยมีความยุ่งยากในการคุมสมดุลย์แรงควร
ออกแบบให้ใช้งานง่ายขึ้น เช่นออกแบบเป็นใช้ระบบวงจรไฟฟ้า และระบบลูกรีดควรมีการพัฒนาให้เป็น
ระบบอัตโนมัติ

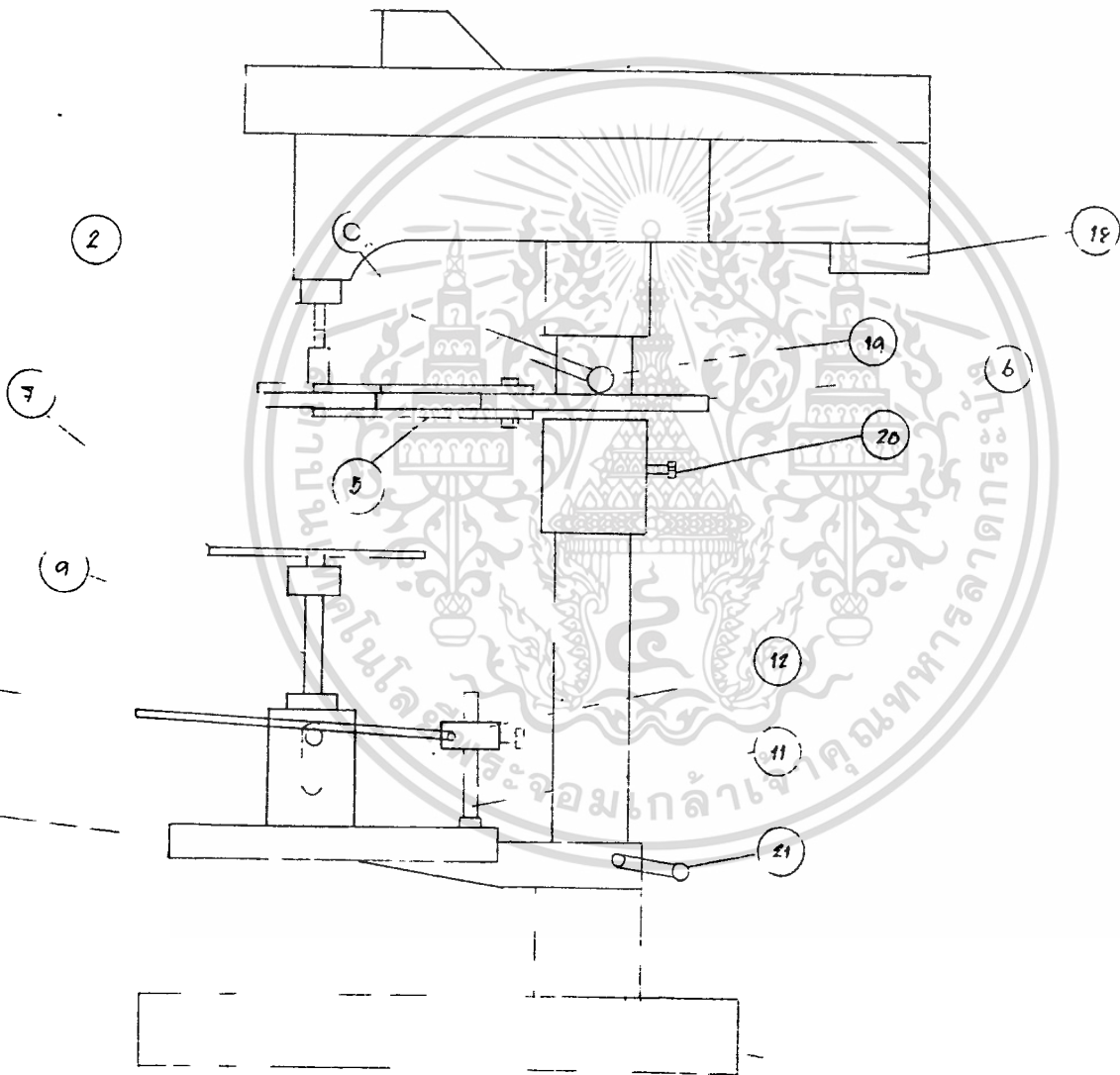

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO	NOMENCLATURE	RIECFS
1	Roller Plate	1
2	Seaming Chuck	1
3	Roller No 2	1
4	Roller No 1	1
5	Arm	2
6	Arm Lock	1
7	Cover Facc Plate	1
8	Cylinder No 2	1
9	Lifter	1
10	Prcess Hand	1
11	Column	1
12	Lock Prcess Hand	1
13	Cylinder No 1	1
14	Plate	1
15	Handle	1
16	Switch	1
17	Lock Lever	1
18	Motor	1
19	Hand Lock	1
20	Nut	1
21	Hand Lock	1
22	First Basc	1
23	Base	1
24	Spring	1
25	Nut	1

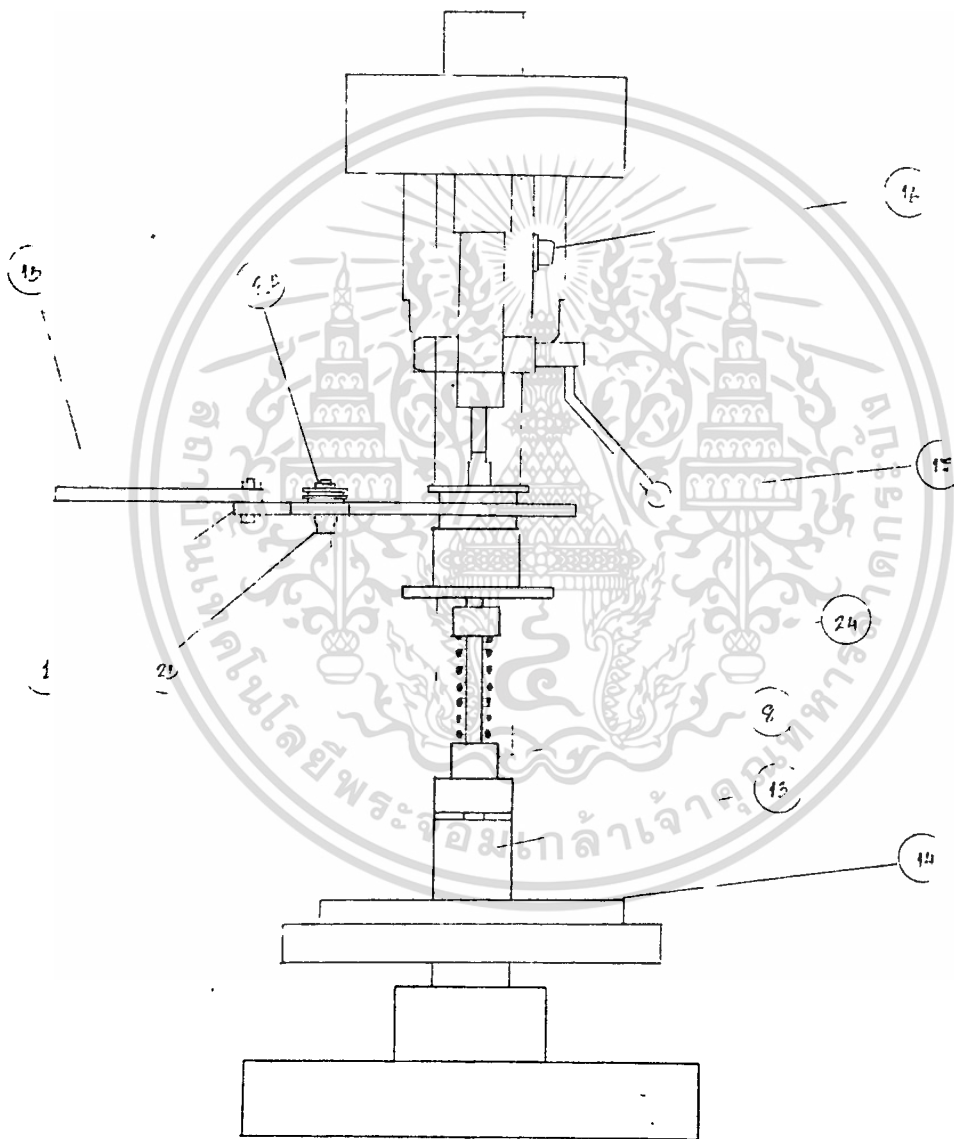
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ก. แสดงเครื่องด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ข. แสดงเครื่องด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE

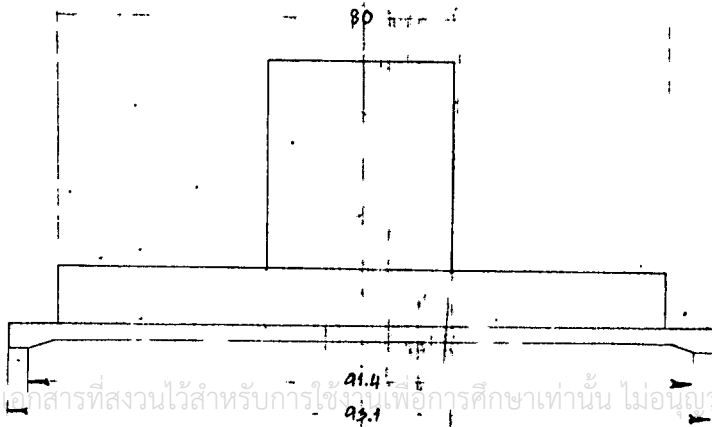
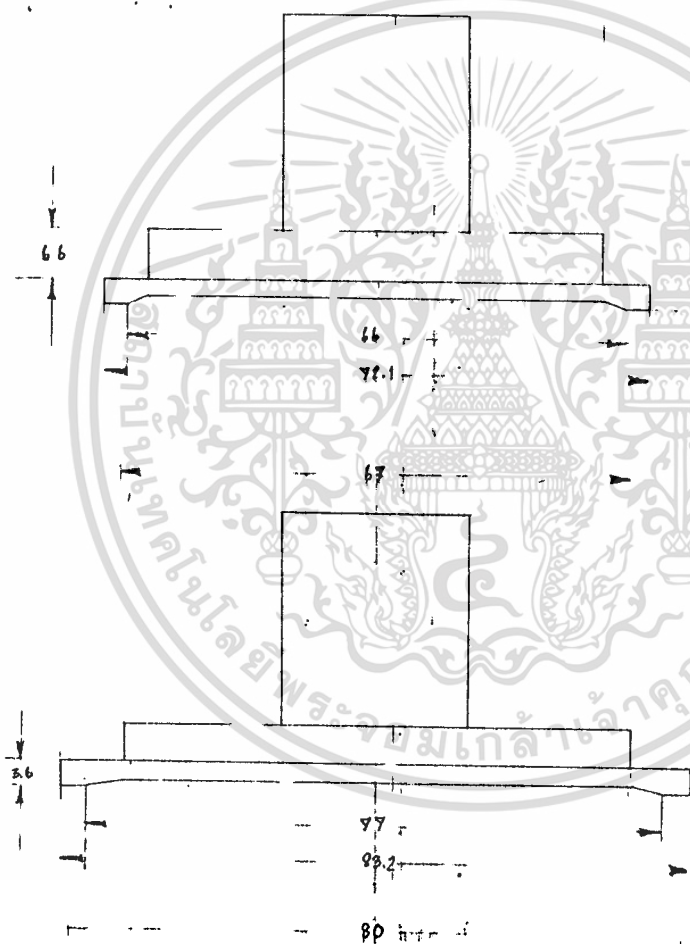
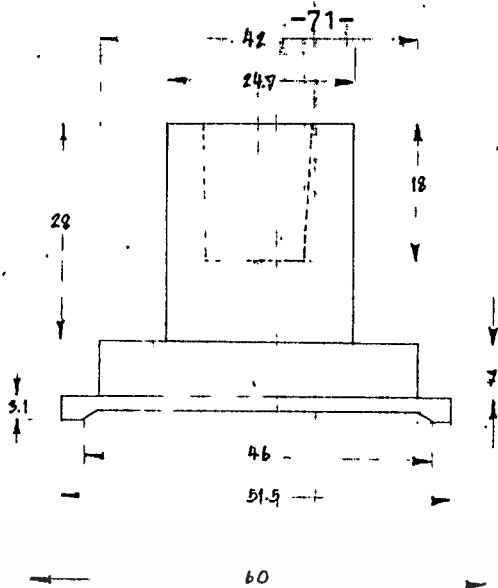
Pieces

No

1 : 1

1

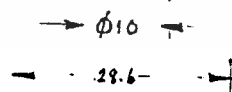
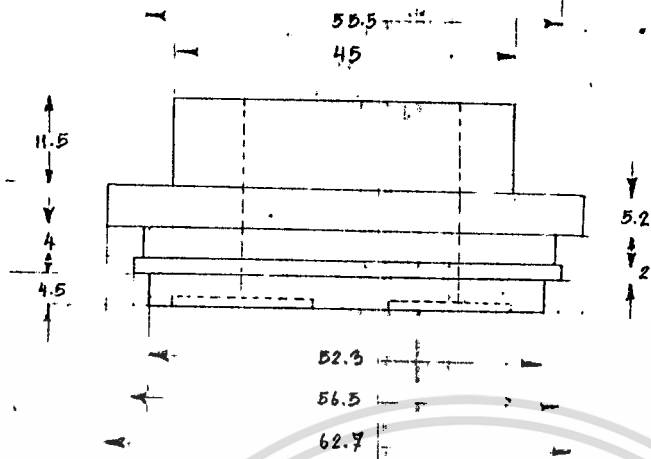
1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รูปเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE	PIECES	NO
1:1	4	2

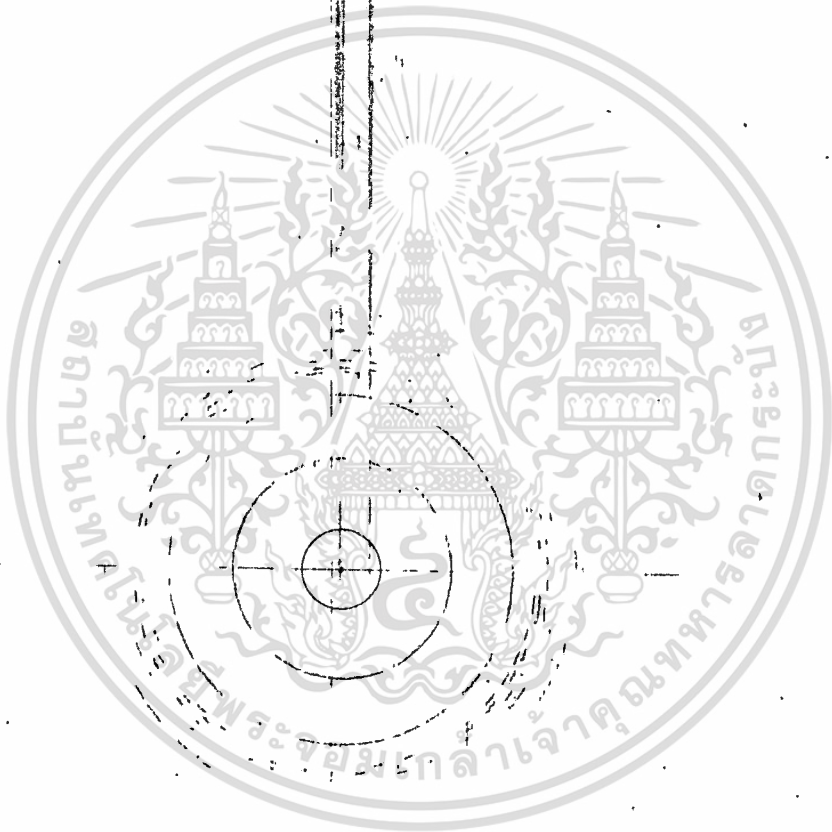
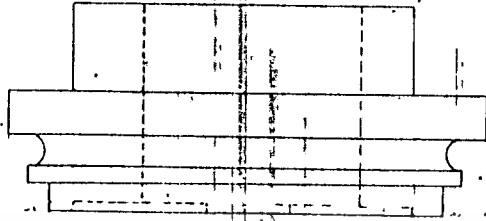

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE pieces no

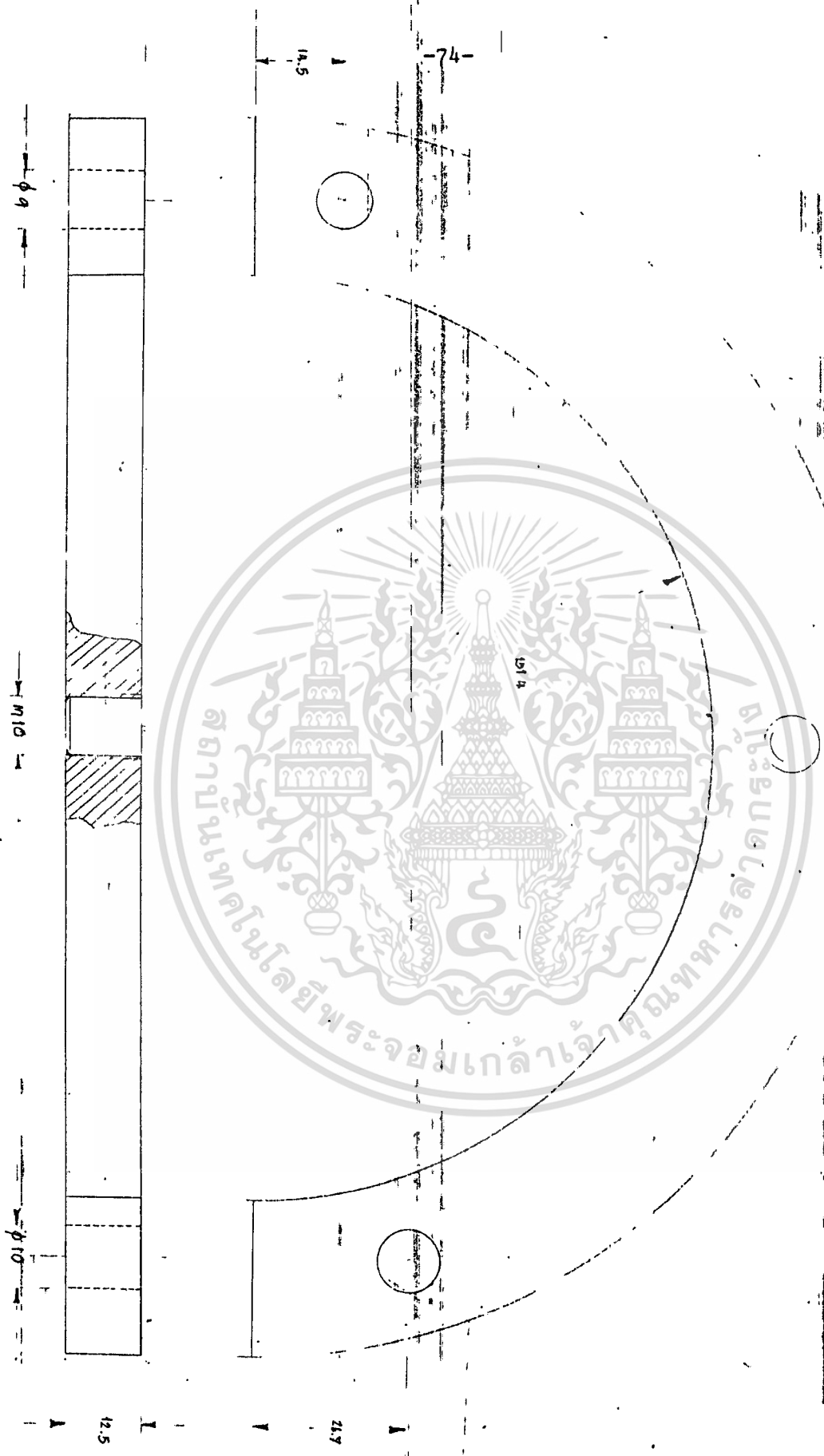
1:1 1 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

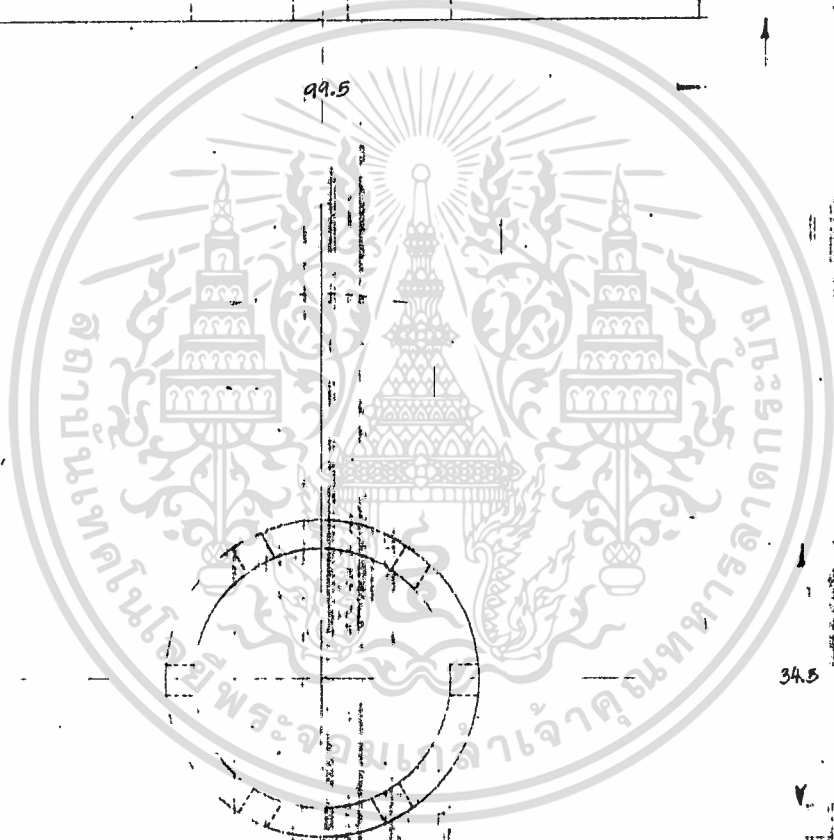
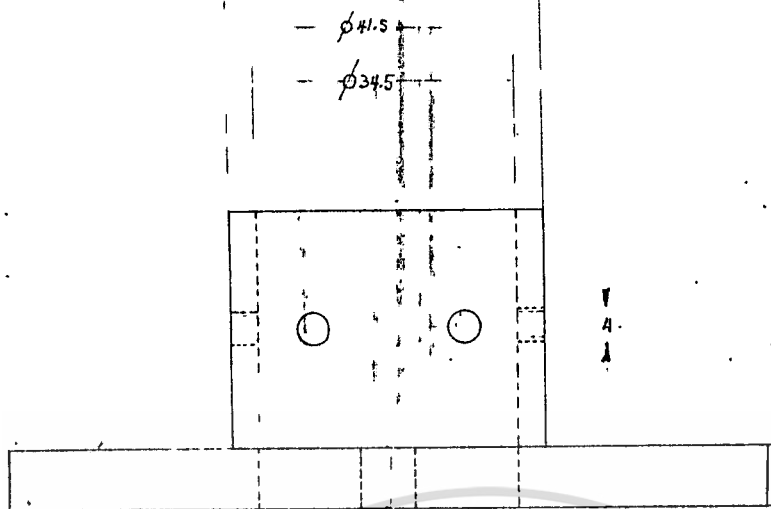
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE	PIECES	NO.
1:1	1	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ในการนำไปใช้

SCALE	PIECES	NO
1:1	2	5

๑๑.๕

34.5 41.5

$\phi 7$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

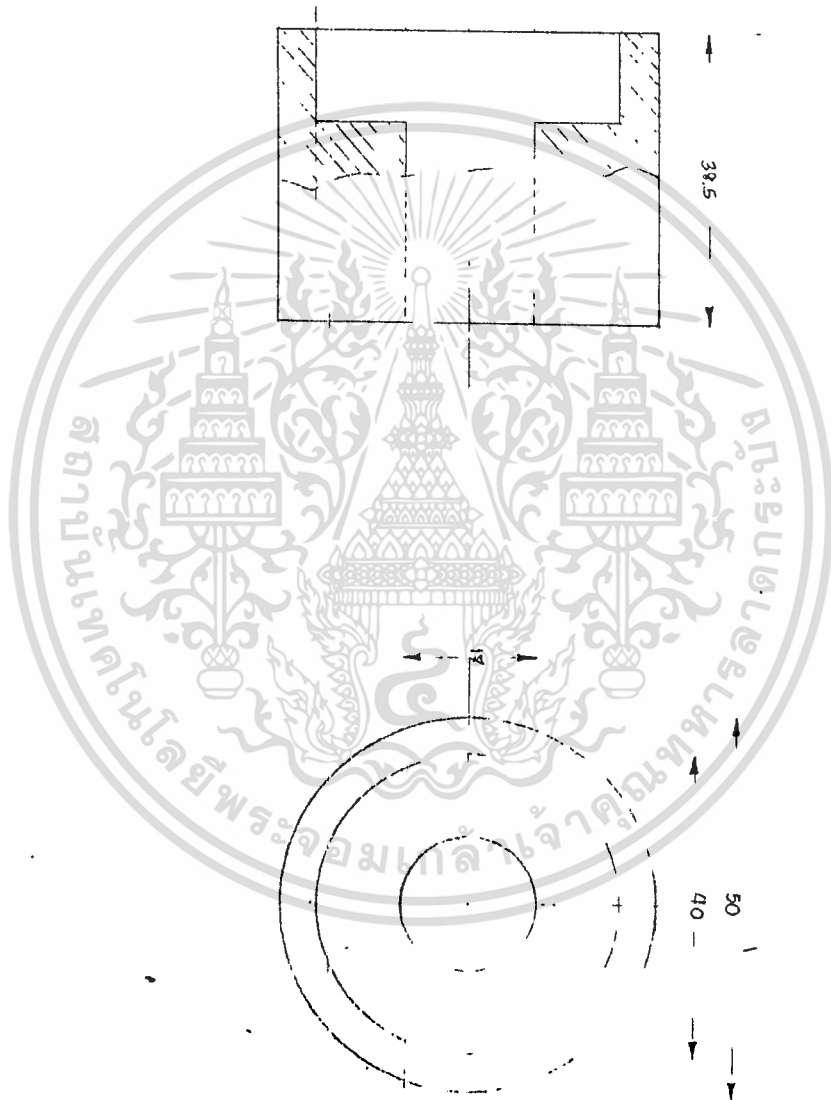
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์

SCALE	ครั้งที่	PIECES	ใช้	NO
1:2		1		6

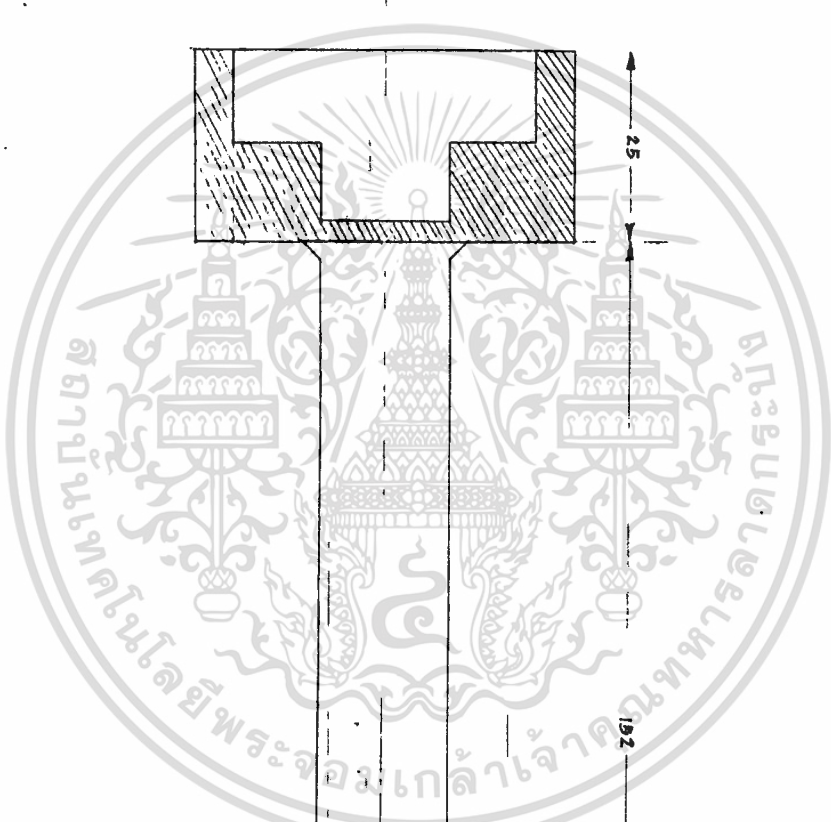
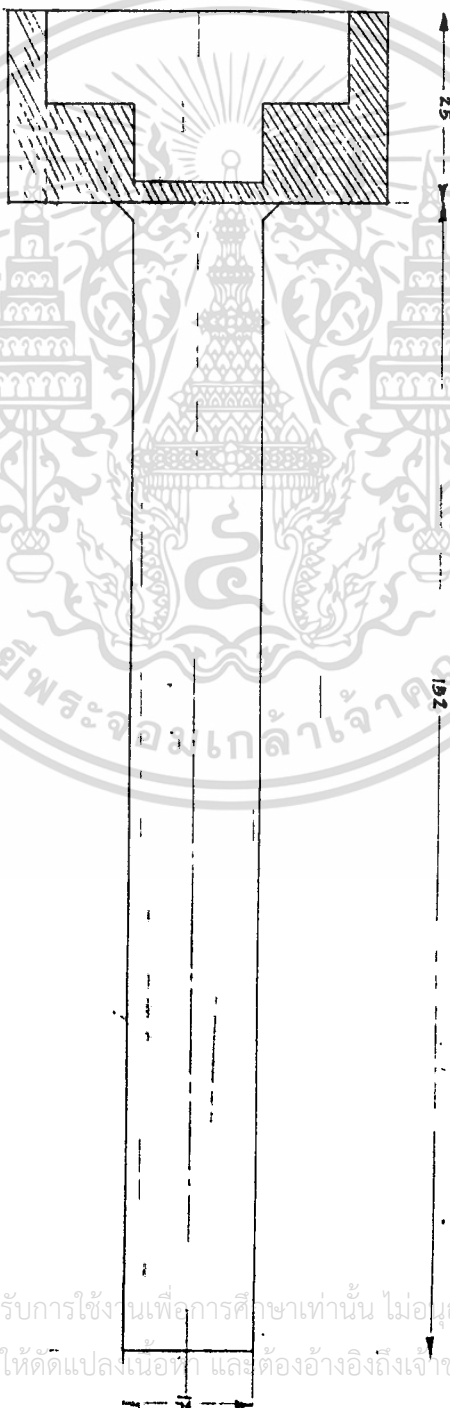
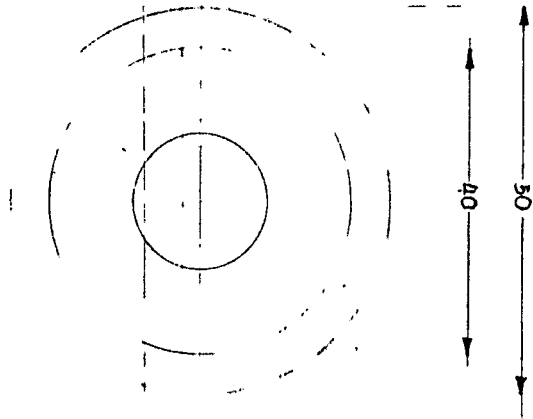

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE	PIECES	
1:1	1	112
		7

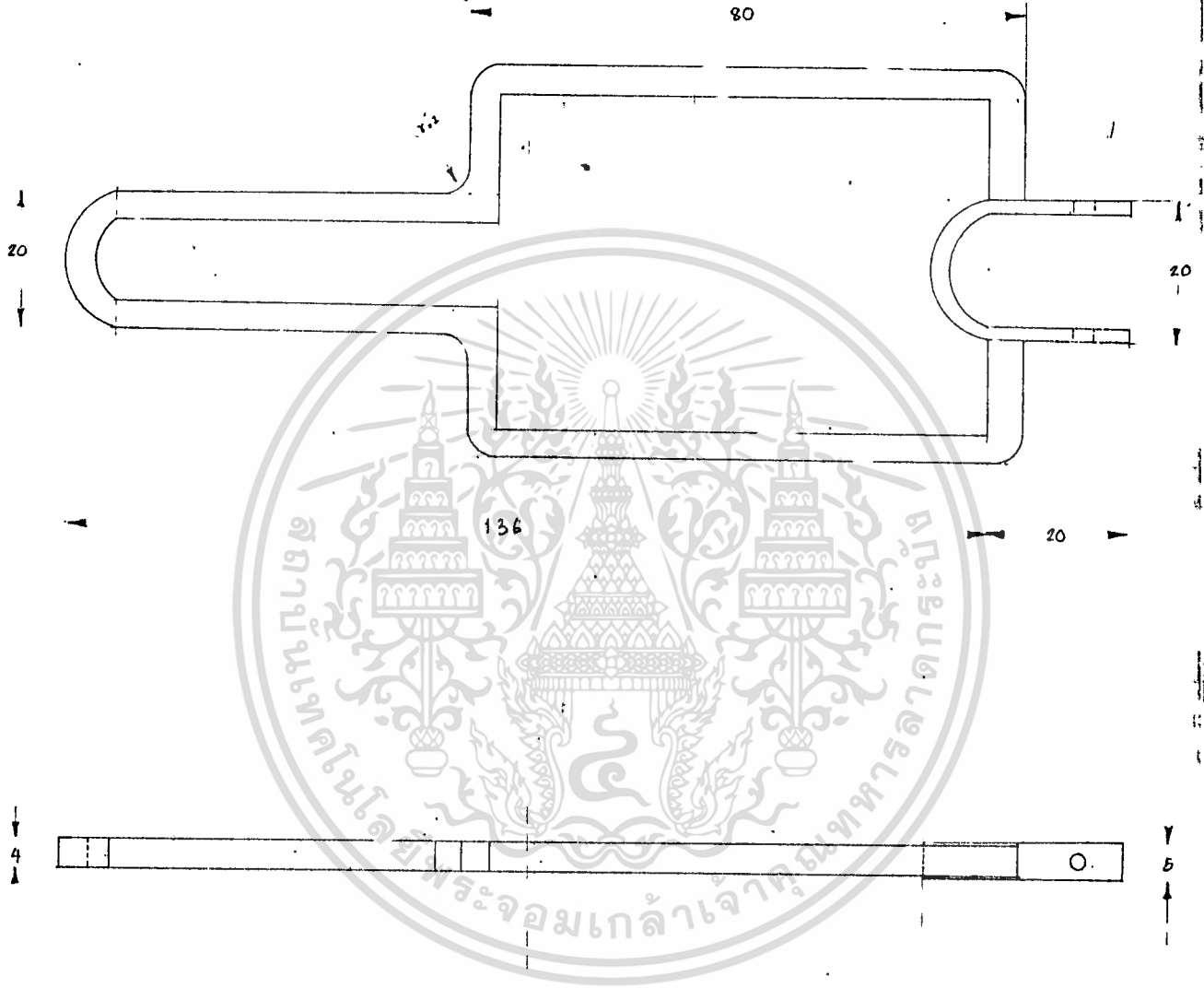

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

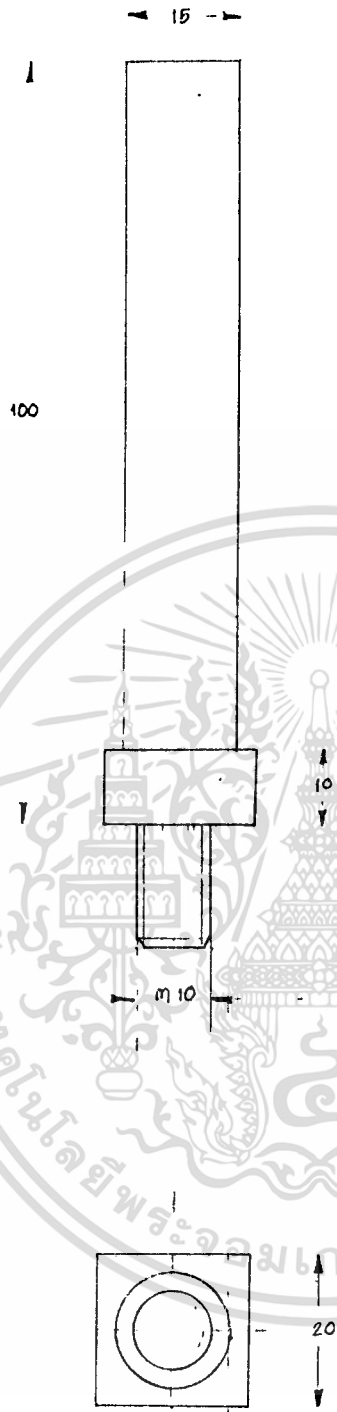

No.	Nomenclature	Dimension	Material	Drawing No.	Pieces
Drawn					
Checked					
Checked					

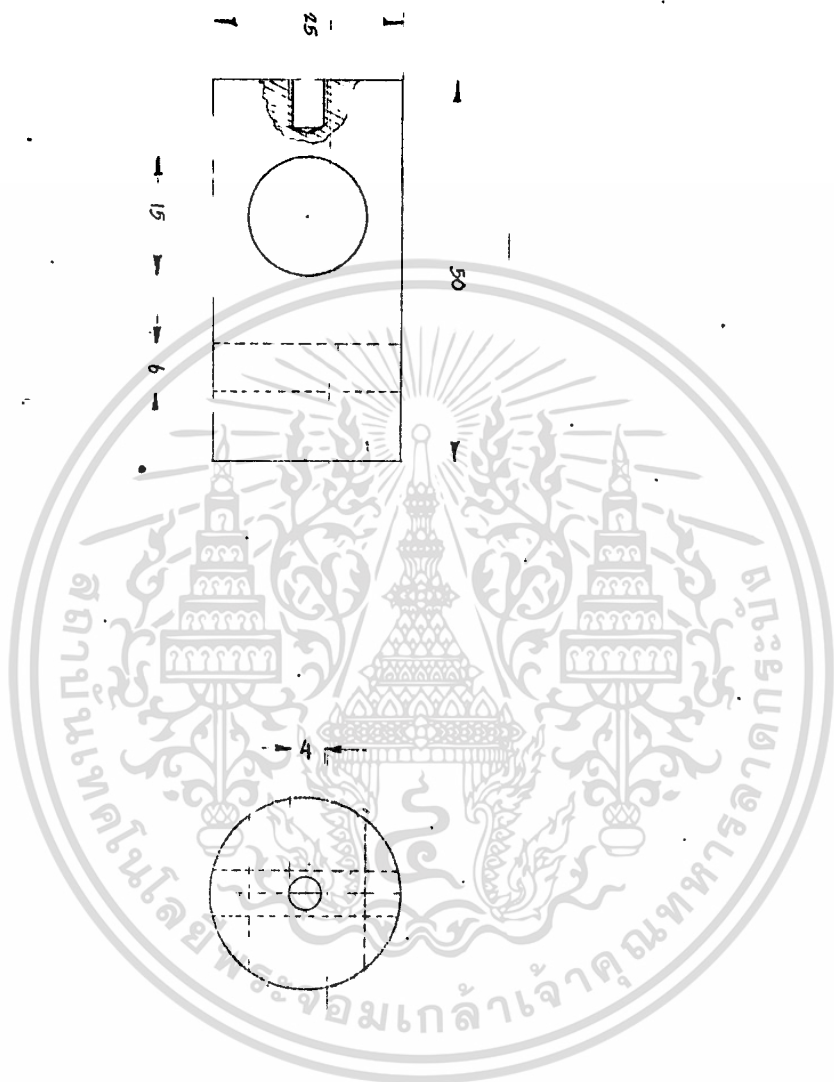
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การบริการใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

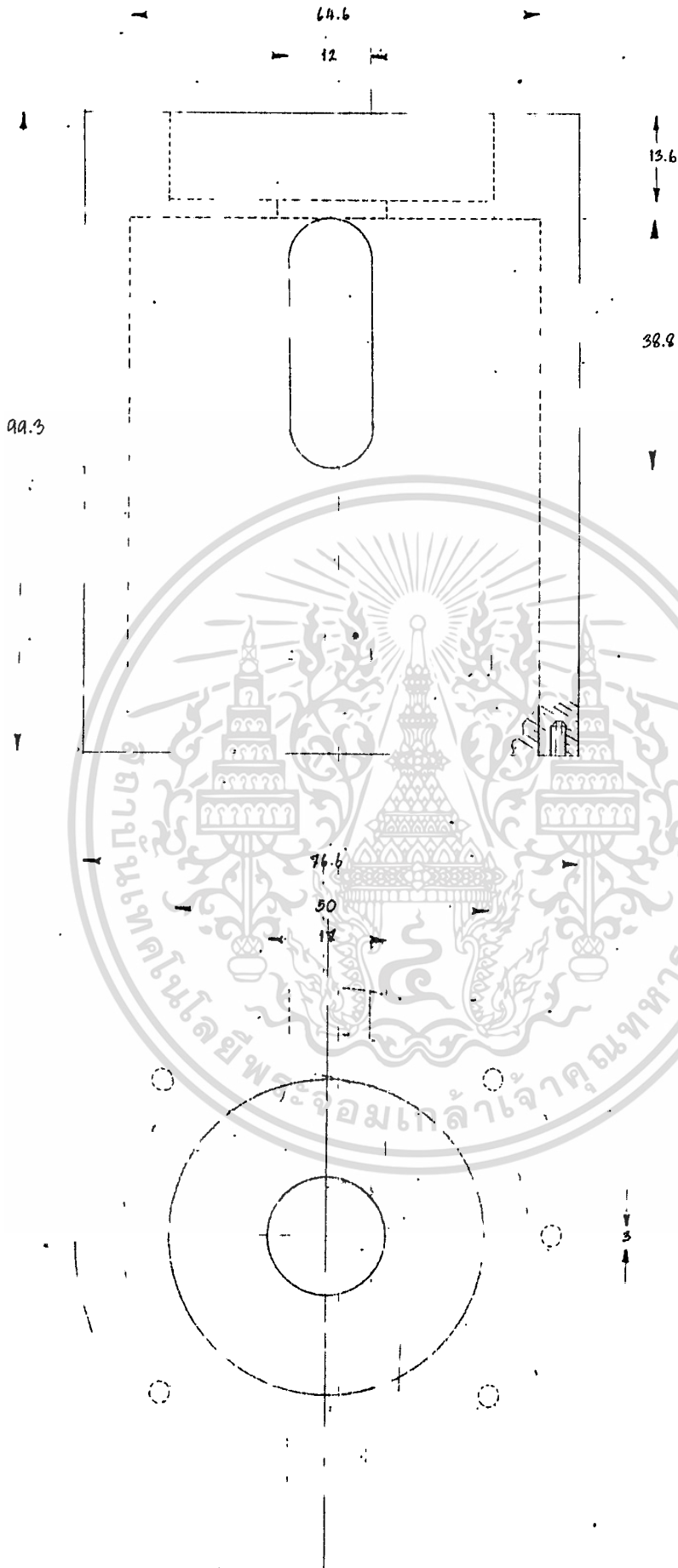
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้า SCALE สารทุกชิ้น PIECES นำไป No

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่สงวนไว้ให้

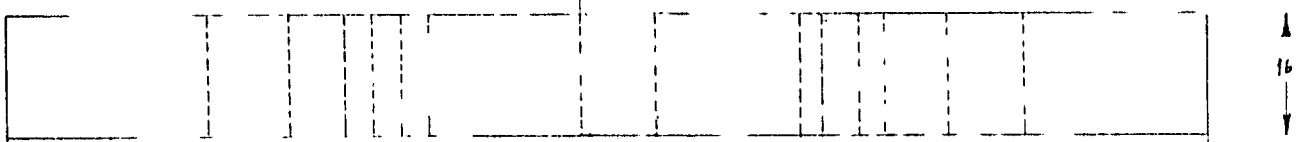
SCALE	PIECES	NO
1:1	1	13

3

10

10

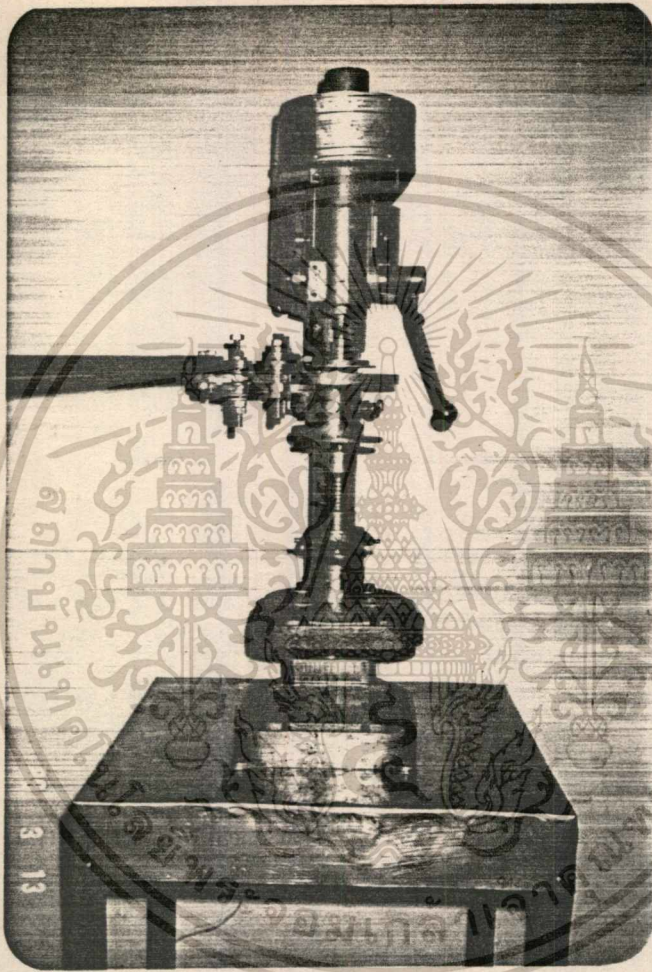
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร SCALE ที่มี การ PIECES | (No.

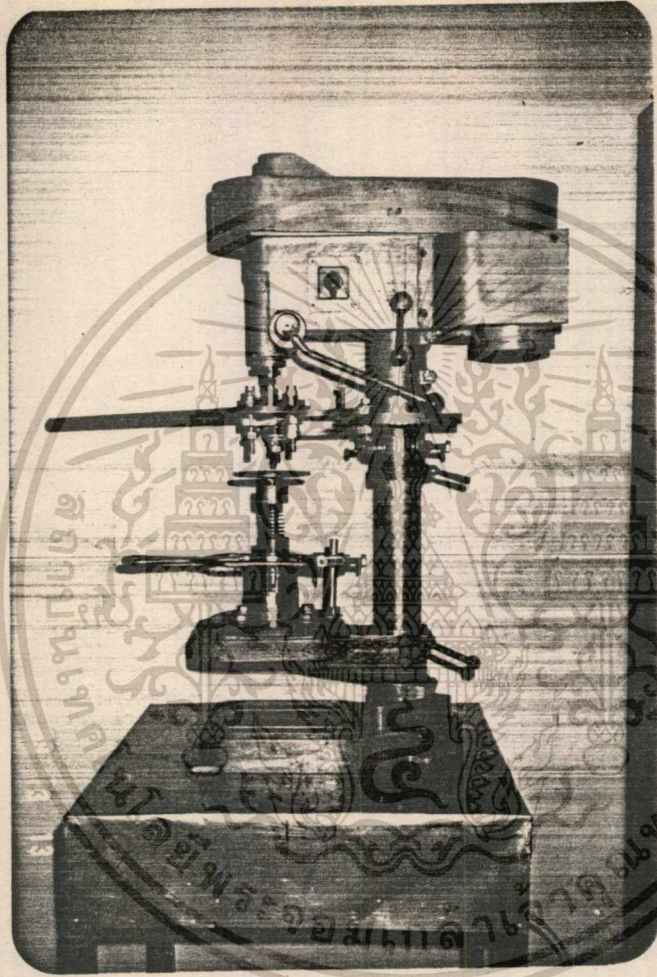
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ค. แสดงเครื่องปิดฝาเมื่อประกอบเรียบร้อย

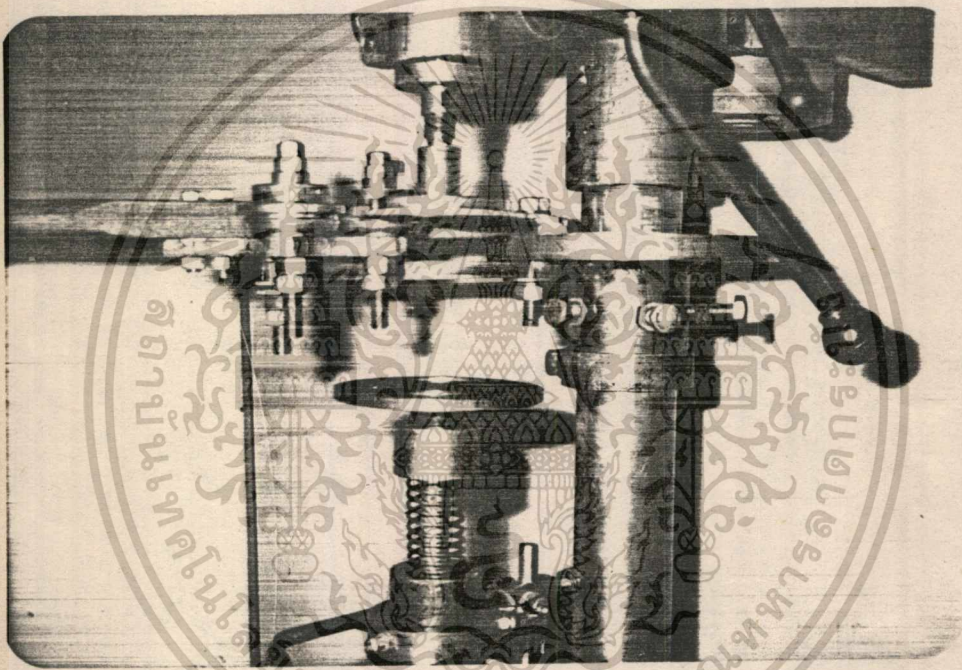
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ง. แสดงเครื่องปิดฝาครอบป้องกันข้าง

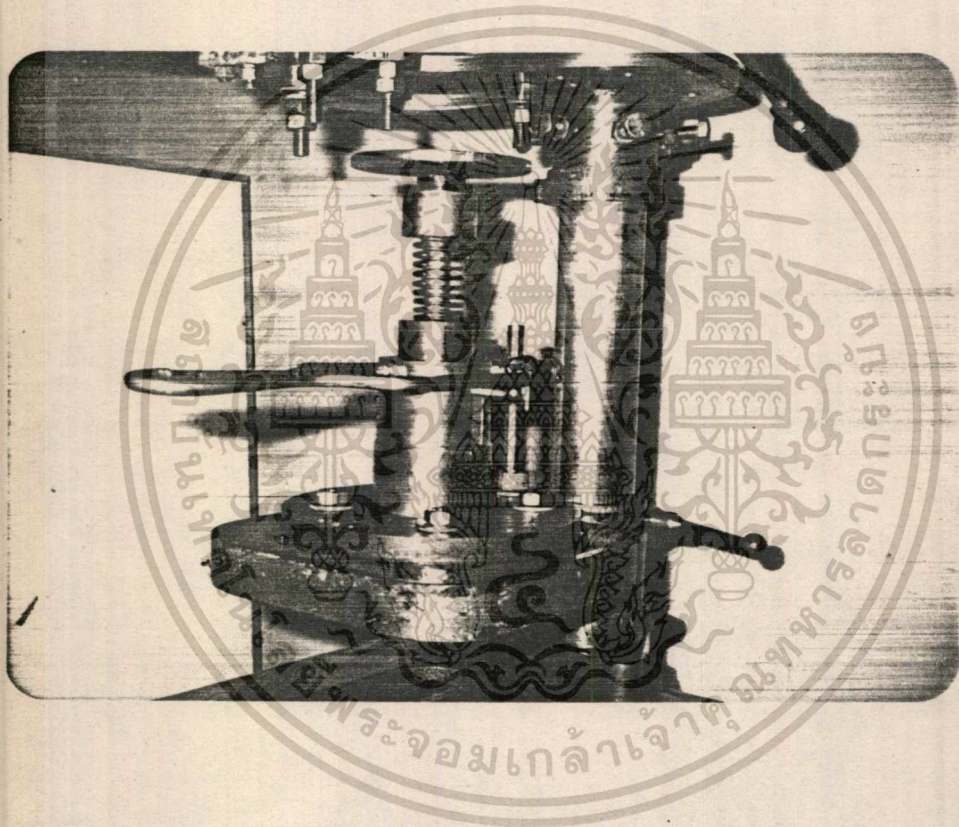
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ จ. แสดงชุดลูกกรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ ฉ. แสดงชุดฐานครอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

กลุ่มนักศึกษาทำปริญญานิพนธ์

"เครื่องปิดฝากระป๋อง"

ใคร่ขอขอบคุณ

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่อนุเคราะห์
กระป๋องในการทดลอง

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่กรุณา
ให้ยืมเครื่องมือ และสถานที่ปฏิบัติงาน

และปริญญานิพนธ์นี้จะไม่สามารถลุล่วงไปได้ถ้าไม่ได้คำปรึกษาจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา คือ
อาจารย์พิชิต กิตตินนท์

ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อาจารย์กิตติพงษ์ ท่วงรักษ์

ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

1. จ่านงค์ พุ่มคำ, วิศวกรรมศาสตร์ช่างกล, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 220 หน้า พิมพ์ครั้งที่ 2, 2523.
2. ประจักษ์ เชื้อโชติ, "กลศาสตร์ประยุกต์", วัชรินทร์ 31-50 หน้า, 2517.
3. คร.วริทธิ์ อิงภากรณ์ ชา.ญ. ดนังงาน, "การออกแบบเครื่องจักรกล", ซีไอเคยูเคชั่น, 211- 241 หน้า, 2529.
4. สมชัย เถาสมบัติ, "กลศาสตร์เครื่องจักรกล", คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี-พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 43 หน้า, 2527.
6. Breannan J.G, "Food Engineering" Cowel Lilly, 270-271 p.
7. Ramganna S, "Manuol of amalysis of fruit and Vegetable Products" Hill Publishing Co. Ltd, 382-425, 1978.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้